

ÎN PAGINILE 4-5;

INSCRIȚII STUDENTEȘTI LA:
PORTRETUL UNEI GENERAȚII

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST,

ANUL XXV, SERIA II NR. 6147

8 PAGINI - 30 BANI

SIMBĂȚĂ 22 FEBRUARIE 1969

ȚARA SE PREGĂTEȘTE DE ALEGERI

SUB SEMNUL UNOR RODNICE DEZBATERI

Intilniri ale candidaților cu alegătorii

Cetățenii din sectorul VIII al Capitalei, verificând dacă au fost incluși pe listele de alegători

Sistemul electoral — expresie elocventă a democratismului profund al orînduirii noastre

O expresie elocventă a democratismului profund al orînduirii noastre socialiste o reprezintă legea...

importante probleme care privesc dezvoltarea societății, prezentul și viitorul țării...

interzis, însă, accesul la urna electorală unei importante părți a populației: femeilor, militaților și magistratilor...

VICTOR POPESCU procuror

(Continuare în pag. a VII-a)

TINERETUL — PREZENȚĂ DE PRESTIGIU PE ȘANTIERELE MUNCII PATRIOTICE

GHEORGHE MIRON membru al Biroului C.C. al U.T.C., șeful Secției economice

Recent, Biroul C. C. al U. T. C. a stabilit acordarea distincțiilor organizațiilor județene U.T.C. care s-au situat pe primele locuri în întrecerea...

Pe șantierelor de muncă voluntar-patriotică ale anului trecut, tineretul a efectuat peste 164 milioane ore de muncă...

Analizînd activitatea voluntar-patriotică desfășurată de organizațiile U.T.C. în cursul anului 1968, Biroul C.C. al U.T.C. a apreciat că, după Consfățirea pe țară...

PREMIUL SPECIAL, în valoare de 50.000 lei și Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. se acordă organizației municipale București...

LOCUL I, Drapelul de onoare, Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. și un premiu de 40.000 lei se acordă organizației județene U.T.C. Prahova...

LOCUL II, Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. și un premiu de 30.000 de lei se acordă organizației județene U.T.C. Brașov.

LOCUL III, Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. și un premiu de 20.000 de lei se acordă organizației județene U.T.C. Teleorman.

MENTIUNI și cite un premiu în valoare de 15.000 lei se acordă organizațiilor județene ale U.T.C. Caraș-Severin și Hunedoara...

(Continuare în pag. a III-a)

MANDATUL NOSTRU — CANDIDAȚILOR NOSTRI

Pînă la alegeri au mai rămas puține zile. Cui com încredințăm votul nostru — se întrebă electorul de alegători?

MACRI ELENA economistă Circ. elect. 43 — București

Lt. col. POPA VERGILIU Circ. elect. 106 — Craiova

MARCU AMALIA ajustatoare montaj — Electrobobinaj Circ. elect. 36 — București

TOMESCU FLORIN mecanic auto — O.N.T. Circ. elect. 81 — București

Intregul popor se pregătește de alegeri. La orașe și sate a loc ample dezbateri în probleme de interes obșteșc...

salariații Uzinei de mecanică navală, a participat la adunări electorale care au avut loc la Institutul politehnic și Teatrul de stat.

Luînd cuvîntul în cadrul adunărilor, tovarășul Gheorghe Apostol a subliniat importanța realizării proiectului nostru în opera de edificare socialistă a României...

Tovarășul Maxim Berghianu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Comitetului de Stat al Planificării...

(Agerpres)

(Continuare în pag. a VII-a)

ÎN EDITURA POLITICĂ

a apărut:

Directivile Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la îmbunătățirea asistenței medicale a populației din Republica Socialistă România.

OLTENIȚA, SCADE 3 CENTIMETRI...

48 DE ORE ÎN LUPTA ÎMPOTRIVA INUNDAȚIILOR

Priveam Dunărea de pe cale șantierului naval din Oltenița. Oglinda de apă a bătrînilui fluviu, necirculată de nave...

sfințenie. Ceea ce măsoară mîra aici nu este numai un anume flux și reflux al apelor, ci oscilația diurnă a unui întreg sistem hidrografic...

Digul care apără orașul Oltenița de revărsările Dunării este prevăzută să reziste la o creștere a apelor pînă la o cotă maximă de 8 metri...

pierea intrării, spațiul dintre protecții și sala de sabaj, o parte a călei — ameninșind totodată, prin infiltrații, anexe gospodărești ale șantierului...

„O serie de măsuri prompte luate de conducerea șantierului, sub îndrumarea comitetului de partid din șantier și a comitetului orașesc de partid Oltenița — citim în lapidara informare care consemnează o dramatică înclătăre...

MIHAI PELIN

(Continuare în pag. a VII-a)

EXPERIENȚA DE VIAȚĂ — CADRUL DE EXPRIMARE A TALENTULUI

CORNELIU ȘERBAN

Nu, experiența de viață nu poate fi niciodată o noțiune perimată, dar orice discuție în jurul ei trebuie să presupună din capul locului existența talentului...

sează de fapt, opera ca atare. În momentul în care aceasta este într-adevăr izbutită, rămîne o chestiune minoră faptul că ea este expresia unei trăiri personale a autorului sau rodul unei observații mai îndelungi ori mai scurte...

experiența de viață se poate câștiga, se poate amplifica, în vreme ce darul de-a scrie există ori nu există.

re a adevărului, o motivare pe-nibilă să cauti vina nereușitelor proprii, a întîrzierii într-o evoluție frumoasă în presupuneri...

(Continuare în pag. a V-a)

NOI ÎN MUNCĂ • ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Utimele retușuri, și un nou cazan va țese pe poarta uzinelor de utilaj chimic Crișcica Roșie

Faptele oțelurilor

România va depăși în 1969 granița celor cinci milioane tone de oțel produse anual, intrând astfel în rândul țărilor cu un potențial siderurgic dezvoltat. Ca urmare, țara noastră va realiza, în acest an, 1 la sută din producția mondială de oțel, față de numai 0,25 la sută cât producea în 1938, urcând pînă la sfîrșitul actualului plan cincinal de pe locul 19, pe care-l deținea în prezent, pe locul 16 în ierarhia țărilor producătoare de oțel.

Ritmul intens de creștere a producției de oțel — de 13,5 ori în cei 20 de ani de economie planificată — se reflectă și în producția de oțel pe cap de locuitor — un alt indice important al economiei unei țări. În ultimii 3 ani, România a făcut un important salt pe plan european din acest punct de vedere.

CUM POATE FI SPORITĂ PRODUCȚIA ÎN ZOOTEHNIE?

La Bucov, tinerii crescători de animale din unitățile agricole prahoveane care au participat la schimbul de experiență organizat pentru ei de către comitetul județean U.T.C. și organele agricole de specialitate, au urmat — cum înșiși ei recunosc — o instructivă lecție practică. Vizita în „atelierul” sectorului zootehnic, conversația cu gazdele, dialogul cu alți recunoscuți profesioniști crescători de animale, confruntarea rezultatelor practice obținute cu explicațiile date de către cei mai buni specialiști în materie, au însemnat tot atâtea oportunități pentru fiecare participant de a adăuga la experiența proprie alte cunoștințe teoretice și practice, ceea ce le va permite să aplice mai exact valorarea factorilor organizatorici, economici și tehnici ce concurează la dezvoltarea și întărirea zootehniei.

Schimb de experiență organizat de Comitetul județean Prahova al U. T. C.

le-am hrănit diferențiat, în funcție de ceea ce îmi așeză, zilnic, în căldarea de muls, le păstrez curate, nu le las să sufere de sete, le-am creat reflexele orelor. Iată și câteva din sublinierile din carnetul tinerii Elena Anghel de la cooperativa din Brăteșanca — de trei ani și jumătate îngrijitoare la ferma de vaci cu lapte: 1) Curățenia m-a impresionat. Aici, de două ori pe zi se scoate gunoii din grajd și se ardește. Producția e de cinci ori mai bună decât la noi, ceea ce înseamnă că noi simțim cei care greșim cînd facem această operație abia la o săptămînă. De discutat cu brigadierul... 2) Crajdurile sînt mai călduroase decît ale noastre. Probabil pentru că sînt tîvînite. Dacă am rezolva această problemă, cred că am reduce mult mortalitatea la tineret. 3) Animalele sînt foarte frumoase. Sînt din aceeași rasă cu ale noastre, dar ca aspect se deosebesc foarte mult. Noi, însă, avem furaje mult mai puține. La adunarea generală am să spun rîspicat că nu e bine să ne mai scumpim la țărițe... 4) Aici, la Bucov, toți îngrijitorii sînt oameni în putere. N-am văzut nici un moșneag... Sigur, că dacă nu se vor lua măsuri ca și la noi să lucreze numai oameni în putere, n-o să realizăm mare lucru. Am să sesizez acest aspect în seclina de azi. Să se aple și la județ ca tovarășii din consiliul nostru de conducere nu prea au la inimă zootehnia. Și, mergînd acasă, am să spun și la organizația U.T.C. Cred că soră-mea, vecina Anişoara și verișoara Varvara vor fi primele de acord să lucreze în sector. 5) Foarte bine se rezolvă aici problema furajelor — la cîntar și numai după ce au fost preparate. N-am văzut nici un fir de lucernă aruncat din iesle sau pe drumul dintre depozitul de furaje și grajduri. Pe cînd la noi... 6) Apa e în grajd. Cînd se va rezolva și la noi problema apei? 7) La nici o grupă de vaci producția medie de lapte planificată nu este sub 2.500 litri. Trebuie să ajungem și noi aici. Avem condiții... ..Citind aceste punctări am înțeles și mai bine sensul cuvintelor medicului veterinar Constantin Gheorghiu, care spunea că pentru zootehnie, omul are rolul de

getului mare de la mină: este cel care dă forța necesară, puterea...

Discuțiile de sinteză au contribuit mult la cunoașterea și consolidarea experienței acumulate în unitățile fruntașe din județul Prahova în domeniul creșterii animalelor, au determinat conturarea direcțiilor de acțiune în perioada următoare. „După ce am văzut sectorul zootehnic al cooperativei din Bucov, remarcă Maria Iorgulescu de la cooperativa agricolă din Dițești, fără a investi măcar un leu avem posibilitatea să dublăm producția de lapte numai prin corecturile aduse organizării muncii, modulului de administrare a furajelor, pregătirii noastre profesionale”. Și, punctul de vedere al Mariei Iorgulescu a fost împărțit de toți cei 350 de participanți la schimbul de experiență, care, în numele tinerilor, a tuturor lucrătorilor din sectoarele zootehnice pe care îi reprezintă, s-au angajat să facă totul ca începînd cu acest an, zootehnia din sectorul cooperatist al județului Prahova să se afirme. Au fost numite direcțiile în care tineretul sătesc prahovean va trebui să acționeze pentru a asigura împlinirea deplină angajamentului. Iată-le: ● aplicarea minimumului de lucrări agrotehnice pe pajistile naturale — curățiri de arborețe, grăpări, pășunatul rațional — cale ce vă asigură, suplimentar, cel puțin 1.000 kilograme masă verde la hectar, adică, echivalentul a unui plus de 60.000 hectolitri lapte, sau 750.000 kilograme carne; ● cultivarea cu plante furajere a intravilanului din sectoarele zootehnice, măsură ce va contribui la asigurarea hranei necesare pentru cel puțin o cincime din efectivele actuale ale județului; ● pentru că în 80 cooperative agricole din județ nu se respectă programul de lucru, tinerii vor fi aceia care vor întreprinde acțiuni pentru intronarea unei riguroase discipline a muncii; ● în cele 30 de sectoare zootehnice unde se lucrează încă, cu îngrijitori angajați din alte sate, organizațiile U.T.C. vor mobiliza un număr sporit de tineri care să se pregătească și să muncească ca îngrijitori. La nivelul județului, numărul acestora va ajunge la cel puțin o mie.

La Bucov, Comitetul județean Prahova al U.T.C. a organizat un util schimb de experiență cu participarea celor mai destoinici tineri îngrijitori de animale. Este un început ce se cere intrat în tradiție și, mai ales, finalizat în rezultate.

GH. FECIORU

Produsele uzinei de țevi din Iași se bucură de o frumoasă apreciere în industrie; se află înglobată în acest calificativ și munca tînrului Ioan Ciomășu, controlor de calitate în uzină

PE ȘANTIERELE MUNCII PATRIOTICE

(Urmare din pag. 1)

330.000 tone din întreprinderi și 20.000 tone din afara întreprinderilor. 3. Împărțirea a 4.000 hectare în fond forestier și comunal; îngrijirea suprafeței de 16.170 hectare arboret; plantarea a 270.000 ploi în aliniament; recoltarea a 117 tone semințe forestiere, 247 tone fructe de pădure și 400 tone plante medicinale. 4. Redarea în circuitul agricol prin contribuția tineretului a unei suprafețe de 6.200 hectare; amenajarea pentru irigații a 19.600 hectare spații verzi. 5. Prin acțiunile de muncă voluntar-patriotică se vor realiza economii în valoare de

Vă mai amintiți? Cu zece ani în urmă, pe unul din șantierul de bază, fierul-beton. Dar acțiunea de gospodărire a materialelor cuprindea în mod egal și celelalte categorii de constructori: dulgherul pentru cofraje, instalatorul la țevă, zidarul pentru cărămidă etc. Dovada cea mai bună asupra utilității campaniei declanșate împotriva risipei, o reprezintă faptul că după numai un an de zile am putut ridica ștacheta

la lemnul rămas de la cofraje, la materiale de zidărie, la resturi de țevă, care se cer folosite și refolosite în întregime, atît timp cît calitățile lor le recomandă ca atare. O pierghe importantă de care depinde succesul o constituie evidența riguroasă a consumurilor specifice realizate. Fișa limită de consum — instrument de control al cantităților folosite, eficient și operativ în același timp

fel în răspunsul nostru la chemarea conferințelor județene ale U.T.C. Prahova și Teleorman una din sarcinile conținute de angajamentul nostru are în vedere tocmai acest lucru. Nu este greu, mergînd pe șantier, să constăți posibilitățile largi existente pentru a îmbunătăți gospodărirea materialelor prime și a materialelor. Așa am ajuns la concluzia să „repunem în drep-

rativă” va fi programată în cadrul adunării generale, unde se vor trece în revistă rezultatele trimestriale. Un fanion transmisibil va fi înmînat organizației U.T.C. care în perioada respectivă s-a remarcat prin cele mai bune rezultate. În paralel, în cadrul fiecărei organizații U.T.C. de secție, va fi oferit un fanion, de asemenea transmisibil, păstrat de tînrul constructor cu cele mai mari realizări în acest domeniu. Comitetul județean U.T.C. și-a prevăzut în programul său de activitate acțiuni complementare, vizînd în primul rînd îmbunătățirea disciplinei pe șantier, ridicarea conștiinței a calității tinerilor, prin multitudinea de forme ce ne stau la îndemînă: mobilizarea cursurilor de calificare și de ridicare a calificării, concursuri profesionale, olimpiadele pe meserii, organizate pe baza unor criterii specifice stimulante.

Organizațiile U.T.C. de la șantierul 2 Săvinești sînt primele care au demarat în susținerea acțiunii de valorificare superioară a materialelor prime, a materialelor.

Gh. Bucelea vă prezintă inițiativa pe care o aplică de zece ani

Să reducem consumul specific la materialele cu care lucrăm

— devine în acest caz strict necesară. Mie mi se pare că în desfășurarea cu bune rezultate a ofensivei declarate risipei de materiale, organizația U.T.C., cuprinzînd o bună parte din constructori, are mari posibilități de a interveni.

FIECARE TINAR — ANGAJAT ÎN ACȚIUNEA DE RATIONALIZARE A MATERIALELOR LA LOCUL SAU DE MUNCĂ

Comparativ cu anul trecut, în 1969, planul de investiții al județului nostru a fost dublat. Se află în plină desfășurare extinderea Uzinei de țevi și fibre sintetice Săvinești. La Roman se construiește un nou laminor în cadrul uzinei de țevi. Sînt prevăzute ample lucrări pe șantierul construcțiilor de locuințe. Iată, așadar, terenul în care ne-am prevăzut să generalizăm inițiativa, referitoare la gospodărirea cît mai judicioasă a materialelor pe șantier. Această acțiune capătă un relief deosebit în contextul angajamentului luat de Comitetul județean Neamț al P.C.R. privind activitatea ce trebuie desfășurată în 1969, al patrulea an al cincinalului pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor planului de stat.

Acordăm un loc special în preocupările noastre activității în producție a tinerilor din construcții, sprijinim mai îndeaproape organizațiile U.T.C. de pe șantier. De alt-

turi, generalizînd-o pe toate șantierele, inițiativa lansată cu ani în urmă de către brigada de fierari-betonisti, condusă de Gheorghe Bucelea. O dezbateră organizată de noi cu activul U.T.C. la grupul de șantier Piatra Neamț, la care au participat și reprezentanții ai conducătorilor întreprinderii, a fost consacrată acestui scop. Cu ocazia instruirii birourilor U.T.C. din oraș și municipii, la instruirea secretarilor, am pus un accent deosebit pe cunoașterea inițiativei de către cadrele U.T.C., subliniind importanța ei pe plan economic.

Pînă la sfîrșitul acestei luni, în adunările generale ale organizațiilor U.T.C. la șantier și la loturi, vor fi dezbătute sarcinile ce revin colectivului respectiv, concretizînd angajamentele pentru reducerea consumului de materii prime, de fier-beton, în primul rînd dar și la alte materiale, deoarece scopul nostru este de a îngloba în obiectivele acțiunii, reducerea consumului de masă lemnoasă, de cărămidă, de țevă.

Pentru evidența strictă a consumurilor și a economiilor realizate, la nivelul echipelor de lucru se vor introduce fișe limită de consum, element dovedit ca foarte util, în același timp practic și operativ.

Cum va acționa organizația U.T.C. pentru a sprijini în mod efectiv desfășurarea acțiunii? Lunar, în grupele U.T.C. să fie analizată situația consumurilor de materiale îngreutate. Pentru întregul șantier, această „ope-

— Într-o serie de organizații, nu spune Ion Tapu, secretarul comitetului U.T.C. al șantierului, au fost deja stabilite angajamente concrete. Caietul de evidență, la îndemînă, ne dă posibilitatea să cunoaștem exact conținutul acestora. Tinerii din organizația U.T.C. Melana III (incluzînd și pe constructorii care lucrează la Relion III) și-au stabilit ca obiectiv reducerea consumurilor specifice de materiale de construcție a fier-beton cu 2 la sută. Uteciștii din organizația U.T.C. a întreprinderii de instalații își îndreaptă atenția spre reducerea consumului de profile din țevă și materiale de instalații cu unu la sută. Ca într-o reacție în lanț, membrii organizației U.T.C. de la Intreprinderea de montaj — I.M.B. s-au angajat să reducă consumul la confecții metalice cu 2 la sută, în timp ce tinerii de la Intreprinderea de utilaj greu transporturi au în vedere micșorarea consumului de piese de schimb auto și lubrefianți cu 2 la sută.

Sîntem, așadar, la începutul unei campanii promițătoare! Acțiunea „Să reducem consumurile specifice la materialele cu care lucrăm” are o importanță economică deosebită. Avînd în vedere acest lucru, recomandăm organizațiilor U.T.C. din întreaga țară să studieze posibilitatea aplicării inițiativei în raza de activitate a fiecărui tînar.

N. UDROIU

Produsele uzinei de țevi din Iași se bucură de o frumoasă apreciere în industrie; se află înglobată în acest calificativ și munca tînrului Ioan Ciomășu, controlor de calitate în uzină

Vasile Hirsu, timpler de mobilă la C.I.L. Focșani, se numără printre cei mai tineri fruntași din întreprindere

„SĂPTĂMÎNILE PROFESIEI”

Luna februarie a consemnat pe agenda sa numeroase acțiuni cu caracter educativ — instructiv adresate tinerilor din sectorul VI al Capitalei. Un loc deosebit l-au ocupat în cadrul acestor manifestări „săptămînile” organizate la nivelul întreprinderilor și consacrate tinerilor de diferite profesii. Intrate deja în tradiția organizațiilor U.T.C. din sector, asemenea „săptămînii”, cuprînzînd după cum se poate deduce programa educative egalona-

te de-a lungul a șapte zile, sînt organizate în tot mai multe întreprinderi. Astfel, la Uzinele „Electromagnetica” a fost organizată „Săptămîna tinerilor matriteri, și constructori de aparate de măsură”. La „Tîmbara Cardă”, comitetul U.T.C. a organizat „Săptămîna tinerilor tricoteze”. „Săptămîna tinerilor tricoteze” are cel de la „Trico-lana”. „Săptămîna tinerilor tricoteze și confecționere”. Un interes deosebit au stimulat concursurile profesionale organizate în cadrul unor din

D. U.

IDEI REPERE

Emanciparea umană, „com- pleta redobândire a omului”, cum scrie Marx, au fost, până la instaurarea socialismului, două moduri teoretice de a concepe relația individului cu mediul social. Antagonismele societății bazate pe inechitate socială, manifestate în forma luptei extremiste în capitalism, au dus la situarea personalității la periferia intereselor sociale.

Marxismul s-a dovedit — proclamând omul drept scop al activității economice și politice — o filosofie viabilă, un instrument eficient de creare nu numai a unei doctrine despre necesitatea dezvoltării infinite a omului, ci și a unei societăți în care această dezvoltare să fie posibilă în fapt. „Omul, măsurat a tuturor lucrurilor”, își poate astfel măsura și prospe- ctiva propriea sa umanitate, so- cialismul oferind tuturor mem- brilor societății, nu numai ega- litatea deplină ci și posibilita- tea dezvoltării depline, nelimi- tate, a aptitudinilor și forțelor lor creatoare.

Societatea socialistă, în ansam- bulu său, este vital interesată ca forțele sociale create în du- ta pentru consolidarea și de- dezvoltarea socialismului să par- ticipă în elaborarea și realizarea noii premise de dezvoltare. Dez- dezvoltarea multilaterală a per- sonalității nu mai este o abstracție, sau o limitare la că- pa formarea și dezvoltarea in- dividului ei un mod expresi- mabil al tuturor membrilor societății, care participă tot mai deplin la conducerea și organizarea economiei, vieții poli- tice și culturale a societății.

TINERET, PERSONALITATE, CONTEXT SOCIAL

Una din contradicțiile cele mai acute ale raporturilor sociale în capitalismul contemporan o constituie situația tineretului și cu- deosebite a tineretului muncitor- cesc și studentesc. În fiecare an, din familiile muncitoare se ridică un contingent numeros de tineri care își oferă forța de muncă spre a fi valorificată pe plan social, dar care întipărită — așa cum au arătat-o micșă- rile de tineret care au zguduit în ultimul an lumea occidentală — refuzul unei societăți bazate pe arbitrar, preocupată să-și apere numai propriile sale pro- fituri și interese. Tineretul nu constituie o clasă socială; el se integrează, prin diferitele sale pătri, claselor și categoriilor sociale de care este legat prin poziție economică, mediu social de proveniență, mentalitate etc. El constituie, însă, totodată, o numeroasă și — potențial — de- osebbit de activă categorie de- mografică-socială, care are o pondere importantă în viața fiecărei țări. Dar nu de puține

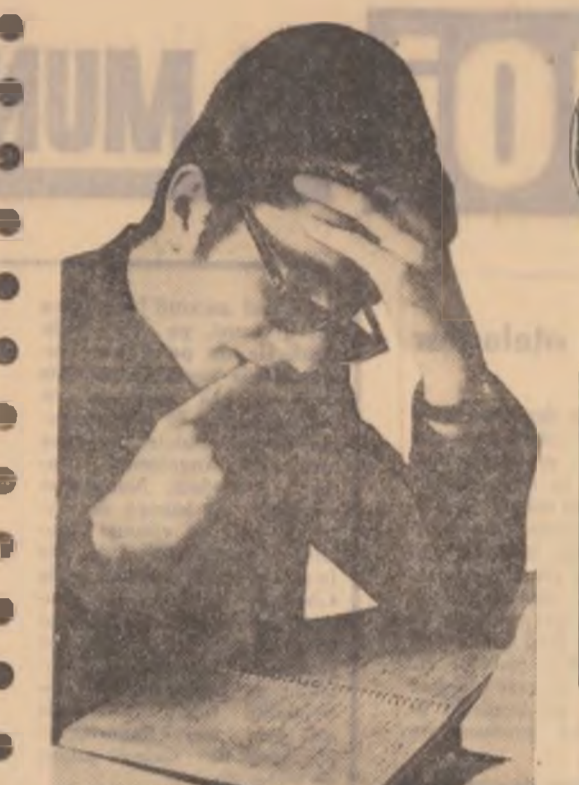
ori, energiile tinere sînt res- pinse în capitalism ca inutile, sute de mii de oameni fiind ne- voși să se declare, să trăiască din expediente, fără nici un or- izont, fără nici o nădejde. Soma- jul printre tinerii între 17 și 25 de ani capătă — în marea majori- tate a lumii occidentale — pro- portii mult mai mari decît în tot restul populației, capitalis- mul dovedind, încă o dată, și prin aceasta, grija sa nu pentru om, pentru perspectiva evolu- ției sale, ci pentru profitul ma- terial la zi, mai direct obținut prin exploatarea unei populații adulate, deosebit calificată.

Una din contradicțiile cele mai acute resimțite de tineretul din țările capitaliste — și care duce la ascuțite conflicte socia- le — este aceea dintre necesită- cific capitalismlui. Caracete- ril unitar imprimat producției și schimbului de către proprie- tatea socialistă duc la crearea unei concordanțe între interese- sele colectivului și cele indivi- duale și între cerințele dez- voltării naționale și cele ale personalității umane.

culturale, că numărul studenților noștri, raportat la mii de locuitori, așază România în rîndul primelor zece țări din lume, că, în sfîrșit, numai în acest an, 1968, se vor da în fo- losință construcții școlare în va- loare de peste 1 miliard lei, face ca această preocupare să fie nu un deziderat, ci o pre- gătire realitate. Dezvoltarea șco- lii, a învățămîntului de toate gradele, a luptei în acest noștri un avînt inimaginabil în vechea societate, școala fiind, în con- cepția partidului nostru, civiliza- ția factor de cultură și civili- zată și, implicit, principala con- ditione a formării personalității tinărului, a cetățeanului de mine al României socialiste.

„Școala noastră de toate grade- le” — a subliniat Iovăreștii Nicolae Ceaușescu la reuniunea Conferinței naționale a cadrelor didactice — a pregătît în anii socialismului un puternic deta- șament de cadre de specialiști în toate domeniile științelor și tehnicieni de muncitori califi- cați care au adus o contribuție de preț la soluționarea pro- blemelor complexe ale construc- ției socialiste, la înfăptuirea con- tinuă a economiei și culturii patriei. Aceste succese remarcabile în pregătirea cadrelor, rezul- tatele deosebite de pozitive pe care numeroasele promoții date de școala în acest timp și-au dobîndit în producție, înfirmă în mod zdrobitor concepțiile re- trograde sustinute în trecut de unii „peștigii” cu privire la in- capacitatea a unei țări să realizeze un progresul industrial, de a stăpîni tehnica modernă în producție, de a se ridica la ni- veleu științelor și o civilizație economică și tehnico-științifică avansată.

„Școala noastră de toate grade- le” — a subliniat Iovăreștii Nicolae Ceaușescu la reuniunea Conferinței naționale a cadrelor didactice — a pregătît în anii socialismului un puternic deta- șament de cadre de specialiști în toate domeniile științelor și tehnicieni de muncitori califi- cați care au adus o contribuție de preț la soluționarea pro- blemelor complexe ale construc- ției socialiste, la înfăptuirea con- tinuă a economiei și culturii patriei. Aceste succese remarcabile în pregătirea cadrelor, rezul- tatele deosebite de pozitive pe care numeroasele promoții date de școala în acest timp și-au dobîndit în producție, înfirmă în mod zdrobitor concepțiile re- trograde sustinute în trecut de unii „peștigii” cu privire la in- capacitatea a unei țări să realizeze un progresul industrial, de a stăpîni tehnica modernă în producție, de a se ridica la ni- veleu științelor și o civilizație economică și tehnico-științifică avansată.

„Inscripția STUDENȚESȚII LA: PORTRETUL

„Studentimea noastră, care reunește în rîndurile sale fii de muncitori, țărani, intelectuali, a făcut și face dovada unei înalte răspunderi față de cauza socialismului, față de poporul cărui îi aparține, muncind cu ardore pentru a-și însuși știința și tehnica modernă, pentru a se putea achita cu succes de sarcinile ce-i vor reveni mîine în toate domeniile economiei, tehnicii, științei, culturii — acolo unde se făuresc valorile materiale și spirituale ale patriei noastre, unde se asigură înflorirea societății socialiste”.

„Studentimea noastră, care reunește în rîndurile sale fii de muncitori, țărani, intelectuali, a făcut și face dovada unei înalte răspunderi față de cauza socialismului, față de poporul cărui îi aparține, muncind cu ardore pentru a-și însuși știința și tehnica modernă, pentru a se putea achita cu succes de sarcinile ce-i vor reveni mîine în toate domeniile economiei, tehnicii, științei, culturii — acolo unde se făuresc valorile materiale și spirituale ale patriei noastre, unde se asigură înflorirea societății socialiste”.

Acum ne îngăduim să consemnăm câteva, întrucît ele compun viața de fiecare zi a zecilor de colective studențesci, alcătuite expresia cotidiană a portretului studenției.

CONȘTIINȚA PROFESIONALĂ

Acesta este capitolul unui tîrziu de a fi a studentului, al studenției integrale — este o responsabilitate ce te și nu putem inversa lu- presupune conștiința anti- cipată a viitorului specia-

Un tîrziu obligatoriu al vieții studențesci: laboratorul

— Sînteti unul dintre cîștigătorii literari cel mai activ din tîrzi generatii. Din generația mea, de fapt, dacă nu greșesc, învin- dîndu-vă să participați la discu- ția care se duce de mai mult vreme în coloanele ziarului nostru discute porînd de la întrebarea: „Experiența de viață — o noțiune perimată?”

— La această întrebare vă răspund cu o altă: de ce con- siderați că este necesară acum o asemenea discuție?

— Am să încerc să vă răs- pund. Ne preocupă această no- țiune pentru că ea se referă la o realitate nu numai a vieții omenești în general (există ome- ni cu experiență de viață și oameni fără experiență de viață), ci și la o realitate a litera- turii, pusă în discuție adesea și în foarte multă vreme: „vom în- vinge de cîteva decenii (și-) amintesc numai pe Camil Pe- trescu) despre experiența de viață a unor scriitori și despre lipsa de experiență a altora. Aceasta este primul motiv. Cel de al doilea, cel imediat, care ne face să discutăm acum această noțiune, este acela că „experiența de viață” a putut fi asimilată de cîștigătorii arti- cistici, restringîndu-se sfera de înțelegere, o ceea ce s-a che- mat „documentare”. Noțiunea, greșit înțeleasă, devenea un criteriu valoric. Dar întrebările false, care și cîte au fost, nu trebuie să ne determine să renunțăm la însăși această no- țiune. Poate e locul să afirm că „experiența bogată experienței de viață direct un cîștig real pentru un scriitor”.

— Mă văd obligat să vă mai pun o întrebare. Atunci cînd tema interviului mi se pare a nu fi clarificată și necesară întrebări preliminare. Prin ce deosebită experiența de viață a omului obținut de experien- ta de viață a scriitorului? Care e noia diferențiere?

— În ceea ce privește scri- torul, experiența de viață este un fel de „gesturi perimate”, cum spuneți mai sus. Absolu- tizarea oricăreia din laturi este la fel de dăunătoare. Experien- ța vieții artistice nu se opune „experienței de viață” ci o presupune într-un mod specific, în propriul domeniul literarului.

— Evident, termenul de experiență a vieții artistice poate avea două înțelesuri. Primul: experiența în lumea artistică sau în lumea artistilor, al doilea: ex- periența a artistului. La care dintre cele două înțelesuri vă referiți? Bănuiesc că la al doilea.

— Evident, mă refer la al doilea și am ajuns în imensul acestui impreciziu pentru că am acceptat-o pe prima.

— În fond, problema este, de fapt, ce fel de experiență de viață îi trebuie creatorului. Și răspunsul ni-l pune la viața

EXPERIENȚA SCRITORULUI ADEVĂRAT

— După aceste precizări foarte la locul lor, nu pot să nu revin la prima întrebare, căreia nu i s-a dat răspuns. Am arătat clar că nu ne înterează direct experiența de viață a unui scriitor, adică un caz în care autorul respectiv nu reușea să se elibereze de dominarea, de tirania unui ma- terial de viață pe care îl cunoș- tea.

— După aceste precizări foarte la locul lor, nu pot să nu revin la prima întrebare, căreia nu i s-a dat răspuns. Am arătat clar că nu ne înterează direct experiența de viață a unui scriitor, adică un caz în care autorul respectiv nu reușea să se elibereze de dominarea, de tirania unui ma- terial de viață pe care îl cunoș- tea.

— După aceste precizări foarte la locul lor, nu pot să nu revin la prima întrebare, căreia nu i s-a dat răspuns. Am arătat clar că nu ne înterează direct experiența de viață a unui scriitor, adică un caz în care autorul respectiv nu reușea să se elibereze de dominarea, de tirania unui ma- terial de viață pe care îl cunoș- tea.

— După aceste precizări foarte la locul lor, nu pot să nu revin la prima întrebare, căreia nu i s-a dat răspuns. Am arătat clar că nu ne înterează direct experiența de viață a unui scriitor, adică un caz în care autorul respectiv nu reușea să se elibereze de dominarea, de tirania unui ma- terial de viață pe care îl cunoș- tea.

— După aceste precizări foarte la locul lor, nu pot să nu revin la prima întrebare, căreia nu i s-a dat răspuns. Am arătat clar că nu ne înterează direct experiența de viață a unui scriitor, adică un caz în care autorul respectiv nu reușea să se elibereze de dominarea, de tirania unui ma- terial de viață pe care îl cunoș- tea.

— După aceste precizări foarte la locul lor, nu pot să nu revin la prima întrebare, căreia nu i s-a dat răspuns. Am arătat clar că nu ne înterează direct experiența de viață a unui scriitor, adică un caz în care autorul respectiv nu reușea să se elibereze de dominarea, de tirania unui ma- terial de viață pe care îl cunoș- tea.

— După aceste precizări foarte la locul lor, nu pot să nu revin la prima întrebare, căreia nu i s-a dat răspuns. Am arătat clar că nu ne înterează direct experiența de viață a unui scriitor, adică un caz în care autorul respectiv nu reușea să se elibereze de dominarea, de tirania unui ma- terial de viață pe care îl cunoș- tea.

Pregătire temeinică într-un climat de maximă responsabilitate • Tablou sintetic al vieții universitare: numărul studenților este de șase ori mai mare față de anul 1938, din 10 000 locuitori ai țării 75 sînt studenți • Numai în ultimii zece ani: 34 000 locuri în cămine și 36 000 locuri în cantine • Bilanț insufletitor al învățămîntului superior: în ultimii zece ani s-au încadrat în producție aproape 160 000 de specialiști cu o calificare superioară

concret, aceasta înseamnă dorința de a participa, alături de profesor, la perfecționarea procesului de învățămînt, la elaborarea și discutarea măsurilor ce vizează desfășurarea normală a întregii vieți universitare. Sînt lucruri pe care le

PROFESIA OBLIGĂ

Cineva spunea că a nu stăpîni deplin și multilateral specialitatea înseamnă diletanțism, dar a fi un specialist pur și simplu, fără a avea contact cu marea cultură înseamnă barbarie. Nu știm dacă studenții cunosc această părere, cert este însă un lucru: că foarte mulți studenți cred cu convingere că studenția nu înseamnă și nu poate însemna doar însușirea specialității. Este tocmai ceea ce afirmă studenta CARMINA BALTAZICU de la Facultatea de fizică din Cluj. „Ar fi un sacrilegiu să te lipsești cu bună știință de enormul tezaur de cultură pe care îl oferă studenția prin însăși plasarea ei în puternice centre de cultură. În cele din urmă, o doar o chestiune de receptivitate, de crearea unor antene proprii care să recepteze tot ceea ce este posibil și, poate, peste acest posibil, din enorma informație valoroasă care vine spre noi, pentru noi”.

ÎN CELE DIN URMĂ — TOTUL PENTRU PROFESIE

Profesia obligă, și cînd spun profesia, studenții se gândesc la ceva mai mult; la obligațiile pe care le încredințează înșuși faptul de a fi cetățean al acestei țări. Îi amintim numele studentului VASILE CHIRIȚA, de la Facultatea de agronomie din Craiova, care ne-a vorbit mai mult despre el ca viitor inginer, dar am putea orîndui aici sute de nume. „După 16 ani de învățătură în școală, liceu și facultate, profesia bate la ușă. O întîmpin, cred eu, cum se cuvine. O întîmpin, mai ales cu o mare dorință de a o exercita. Am semnat anul acesta un contract cu Institutul. Un contract, l-aș numi eu, moral, întrucît și fără el știu că nici unul dintre noi, care s-a pregătit pentru o profesie ori alta, nu se pierde. A trăi cu sentimentul certitudinii utilității tale, cu gîndul că nu tu trebuie să cauți locul de muncă, ci acel loc de muncă te așteaptă încă de cînd tu ai primit dreptul de a fi student — este poate cea mai deplină satisfacție și sentiment de tonică certitudine pe care o societate o poate oferi membrilor săi”.

O secvență dintr-un amfiteatru studentesc

În cele din urmă, toată studenția este dedicată profesiei. De fapt, cele mai puternice argumente ni le-ar putea oferi zecele de mii de absolvenți care deja profesiază. Faptele cerți că cu limpezime că studentimea anului 1969 din România, întrucît acestor ani, și-a făcut un ideal din idealul întregului popor — de a aduce propria contribuție la realizarea nobilului țeluri ale socializmului.

UNELI GENERAȚII

poate învăța gîndindu-te la marile obligații ale profesiei. Depinde ce-ți ceri. Personal, îmi cer maximum și sînt satisfăcut cînd pot realiza maximum. Deocamdată sînt la începutul de studenție și n-am acoperire pentru această afirmație decît un concurs de admitere și o sesiune de examene... Care confirmă — adăugăm noi — că novicele în studenție nu face afirmații gratuite: a trecut examenul cu zece

Nimic neobișnuit: o sală de lectură din sute cite există pentru studenții noștri

Alții, și cînd spunem alții ne gîndim la zece, la sute, la mii de studenți, aduc argumente mai multe. Într-adevăr, totul depinde de ceea ce îți ceri. Acești zece, sute, mii, conțin portretul generației actuale de studenți, își cer mult. Adică, nu mult, ci întocmai ceea ce trebuie. O viață studențească integrată, compusă dintr-un itinerariu pe care noi, aici, în economia paginii îl reducem la perseverență, seriozitate, tenacitate, zece ore de studiu, disciplină. Din totalul acestor componente rezultă atitudinea responsabilă față de învățătura. Vrem, vrem, ajungem pe acest itinerariu la interesul pentru prelegerea profesorilor și, implicit la frecvență, la orele dedicate bibliotecii, la dezbaterile din seminar, la examenele date, laute, la procentele optimiste prin urcusul lor spre note maxime, însemnînd aceasta că foarte mulți studenți nu învață pur și simplu, ci învață foarte bine. Așa cum este firesc. Dovezi. Luăm câteva mai recente, din ultimele sesiune de examene.

În centrul universitar Cluj, 4772 examene au fost promovate cu note de 9 și 10 iar 4814 examene cu note de 7 și 8, situația cea mai bună oferind-o Institutul de medicină și farmacie unde mai mult de jumătate din numărul stu-

neva mi-ar cere o definiție a studenției pe care o trăim acum, formularea mea ar suna simplu, cu riscul de a fi considerată simplistă. Studenția este, în primul rînd, posibilitatea de a fi student. O am eu, o au mulți, foarte mulți tineri ca mine. O dobîndim greu și, totuși, foarte ușor. Greu, pentru că fiecare dintre noi concurează la studenție sub semnul unei exigențe valorice, care selectează capacitatea. Ușor, pentru că la noi concurența are criteriu unic: valoarea individuală. Nici o altă barieră în plus. Ceea ce, trebuie să recunoaștem, înseamnă foarte mult. Închei studenția cu imaginea democratismului învățămîntului nostru nu numai prin dreptul ce-l dă de a beneficia de învățătura, ci și — mai ales — prin obligativitatea de a folosi aceste beneficii, lucru care constituie, după mine, cea

mai înaltă treaptă a sa. Să fii obligat să nu ignori nimic, să profiți fără rezerve de tot ceea ce îți dă studenția, în folosul tău și al societății. E o chestiune de conștiință profesională. Orice abdicare de la principiile ei sînt considerate o fibră în integritatea spiritului responsabil al colectivității studențești. Să nu ignorăm severitatea cu care această colectivitate se impune judecînd acte de indisciplină, reprezentări la examene, note nesatisfăcătoare. Mai cu seamă că exigenta față de studenți, izvorită din mijlocul studenților, întes-te mai sus, dincolo de dorința de a asigura o frecvență ireproșabilă la cursuri și seminarii, de examene pregătite și susținute. Atinge poate maximum, în momentul în care studenții își respectă și alfel propria studenție, conferindu-i

teoria jocurilor, teoria grafelor, teoria așteptării. Realizările superioare în specialitate depind de fiecare dintre noi, an de an, de numeroase măsuri de perfecționare intervenite pentru a înlesni aceste eforturi realizării măsurilor preconizate la Congresul al IX-lea al P.C.R. în legătură cu perfecționarea pregătirii viitoarelor cadre de economiști. Nu cred, deci, că se poate alfel străbăta studenția. Ne obligă etica profesiei. Nu știu cum se poate desfășura alfel studenția într-un institut ca al nostru, bunăoară, care, devenit academie de studii, se întregesc ca structura, ca bază materială, perfecționîndu-și chipul, conținutul și structura de instituție de învățămînt modern. Pentru acest an universitar, în cadrul lucrărilor de extindere a localului școlii, s-a dat în folosință o construcție nouă, modernă, cu o suprafață utilă de 13 400 mp. Va fi pus în funcțiune, anul acesta, noul pavilion, cu suprafața de 4 800 mp al „Centrului de calcul și cibernetică economică”.

CARATELE CREAȚIEI

Ce înseamnă aceasta, știm. Vorbim de studenții care au avantajul de a sta cîțiva ani într-un mediu universitar în care există laboratoare moderne, bibliotecă bine înzestrată, mediu asupra căruia își pun amprenta profesorii prestigioși, somități științifice și culturale, patroni spirituali ai unei activități de cercetare — profesorii lor, totodată — înseamnă integrarea în acest mediu în calitate de ucenic intern de la cercetări. Chiar dacă titlul de după absolvire nu va fi de „cercetător”, ci pur și simplu, de inginer, or de medic, de profesor. Vorbim, deci, de mii de studenți, de acei membri ai cercurilor științifice studențești unde se vine fără obligații de frecvență, fără obligații de prezentare unui examen,

ce pentru că cercul dă ceva în plus peste curs și seminar, pentru îndrăzneala de a încerca formula magică a creației din anii studenției. Ne-o mărturisesc GHEORGHE DUMITRU, anul IV, Academia de studii economice. „Vreau să realizez o pregătire superioară, nu altă prin volum de cunoștințe, ci prin cultivarea aptitudinilor pentru cercetare. De aceea, muncesc mult, întreb, caut, îmi exersez capacitatea creatoare prin activități în cercurile științifice. Astfel, am încercat și încerc încă, să găsesc o cale originală, rezolvînd propriu pentru dinu statoina în facultate din cu perseverență posibilă de aplicare în specialitate a unor domenii moderne ale matema-

Sustine ideea activității creatoare în anii facultății și studentul MIHAIL OROSZ, membru al cercului științific de chimie anorganică al Facultății de chimie din Cluj care lucrează și într-un colectiv de cadre didactice din Catedra de chimie organică, participînd la cercetări cuprinse în planul catedrei. „Sînt satisfăcut că în facultatea noastră dezvoltarea «capacității de a învăța» este un deziderat major în activitatea tuturor facultăților. Climat de studiu dinu statoina în facultate și dă încredere în tot ceea ce faci. Și nu este un motiv de satisfacție pentru student faptul că el se

STUDENTUL CA MEMBRU AL ACESTEI SOCIETĂȚI

Așa îl pregătește facultatea, îl formează ca om al zilelor noastre. Îl dă răspunderi și drepturi. Îl formează pentru cel mai dificil examen — examenul vieții sociale. La cursuri, și în viața de zi cu zi. O fac descăli și organizațiile de tineret care activează în facultate — organizația U.T.C. și asociația studenților. Îl formează ca intelectual militanți, cu un profil moral integru, cu trăsături de mare fermitate politico-ideologică. Totul constituind cheia de boltă a realizării responsabilităților viitoare. Studentul participă el însuși la această activitate formativă, întrucît înțelege că nu se poate desăvîrși alfel de specialist, ca cetățean al acestei țări. „Este o realitate — afirmă studentul ION ALBESCU de la Facultatea de automată din București — că noi studenții trăim intens toate evenimentele țării, în interiorul lor. Ni s-ar părea un non sens să fie alfel. Avem un optimism care se fundamentează pe claritatea rostului nostru, prezent și viitor. Rost pe care îl găsim înscris, fiecare, aș

spune eu, doar numele lipsește, în rostul acestei țări atît de limpede prefugurat de partid. Avantajul față de generațiile mai vîrstnice este enorm; noi nu ne întrebăm „ce vom face”. Așa știm. Dialogul pe care îl purtăm cu noi înșine are alt sens. Cum să realizăm ceea ce știm că avem de făcut? Cum să realizăm la modul optim, pe potrivă aptitudinilor, înclinațiilor și aspirațiilor noastre, pe potrivă comandamentelor societății socialiste?”

Limpezimea cunoașterii comandamentelor societății de care vorbea Ion Albescu vine de acolo că studentul nostru nu se refugiază între copertele cursului de specialitate, ci înțelege, ceea ce sublinia și Gheorghe Dumitru, să se înarmeze cu concepția politică și ideologică a partidului pentru a putea face față acestor comandamente. Principiile politice transmise viitorului nostru intelectual nu reprezintă doar o parte a bagajului lui de cunoștințe spirituale, ci devin convingeri trinitice pe care le afirmă în întreaga activitate. În mod

periment” a fost experiment. Mai curînd e vorba de imitație, iar cînd se vorbește despre experiment în literatură, se vorbește de cele mai multe ori despre ceea ce se numea plină acum influență sau imitație. Acești doi termeni comunică cel mai frecvent cu cel al epigonismului dar să nu uităm că dintre imitatori s-au putut ridica poezi de talia lui Mihail Eminescu. Cu logica cu care se protejează împotriva unor hîrînit de lectură străine se poate cere scoaterea din literatura română și a poezilor Văcărești. Un purism fără înțelegerea filozofiei culturii, amenință să devină îngrijorător.

— Dacă voi avea puterea să reiau acest interviu (și alte care-l preced și care-l vor urma) într-o carte, îmi voi permite să vă pun și alte întrebări, nu numai teoretice. Măcar la una dintre ele vă rog să-mi răspundeți acum: care este, după părerea dumneavoastră, tipul de scriitor „ideal”? Astăzi, la noi... — Întrebarea este contradictorie. Ori este „ideal” ori este astăzi. Ceea ce este ideal, nu tine nici de „ieri”, nici de „azi”, cel mult de „mîine”. Dacă am spune: un scriitor „ideal” astăzi”, am săvîrși deja un compromis, căci urmează să adaptăm idealul la ziua în care trăim. Îmi cereți de fapt o rețetă inversă. Păra a vă răspunde la întrebare, am să adaug că un scriitor trebuie să stie din ce se trage și ce reprezintă și astăzi în angrenajul social. Să aibă conștiința persoanei sale, a valorii ei sociale, a familiei sale, a neamului său, a destinului acestei epoci, ca și a situației ei în marea organism social din care face parte. Dacă aceste lucruri îi sînt conștente, confuze și echivoce îl vor fi scrierile. Scriitorul nu se poate fi chipul în afara atitudinii voluntare. Nu întîmplător lui G. Călinescu îi plăcea arhitectura. A crea înseamnă a construi, adică a avea o atitudine voluntară.

— O întrebare banală — la care nu reușim, pentru că atinge esențialul: la ce lucrezi? — E mai prudent să spun la ce am lucrat. O carte despre etica actuală. Evident, v-a mai scris și altceva.

EXPERIENȚA DE VIAȚĂ — O NOTIUNE PERIMATĂ?

CONȘTIINȚĂ ACTIVĂ A EPOCII

Pentru un politolog, pentru un sociolog, pentru un ziarist, pentru un scriitor, experiența de viață, conexiunile multiple (aproape cibernetică) care îi leagă de realitate, mi se par fundamentale. Scriitorul reprezintă o conștiință înconștientă, activă a epocii, radiolog al tuturor mișcărilor progresive ale substanței umane, sensibilitatea cea mai acută și în același timp mereu fragdă a realității.

Începînd, să zicem, cu acel orb sublim care a fost Homer, continuînd cu Lebăda albă de la Stratford on Avon care a strîns sub aripile sale regi, regine, îndrăgostiți, criminali, intrigași, intepleși, bufoni îngrămîndu-și pe scenă, și terminînd — la întimplare — cu John Dos Passos, ale cărui romane încearcă să surprindă America într-un anumit spațiu și timp, alături de minuscule încă dezagregat, desființat print-o calamitate absurdă, ea să poată fi reconstituită pînă la detalii din opera sa, scriitorii, marii scriitori ai lumii au fost oamenii cei mai adînc împinși în magma vieții sociale. Retragerea din cotidian, abdicarea de la colectivitate, autoexiliul și auto-ostrăcizarea, alunecarea în cosmos și în oniric desprins de realități sau sensuri care să intereseze oamenii și să-l intereseze în plasma operelor literare, este repudiată și

ADRIAN DOHOTARU

obscurizată de generațiile de cititori și falsi neînțeleși scapă din memoria lumii, a civilizației. Dar nu e mai puțin adevărat că pînă și în operele celor mai mari transgugi din realitate, a evadatorilor în oniric, acolo unde genul a bătut la porțile Infernului sau Olimpului, în poftida alcoolurilor sau a halucinozenelor, începînd cu Sapho, continuînd de pildă, cu Höelderlin, cu Trakl, cu Marinetti, cu Edgar Allan Poe și în sfîrșit cu beatnicii americani în frunte cu Alan Ginsberg, ș. o. experiența de viață pentru că ea a fost mai puternică decît fuga artificială de realitate prin drog, prin claustrare. În filinim pretutindeni oameni cu biografii nemeiapomenite care ne relatează fapte de un inedit tulburător, de o semnificație socială și etică exemplară. Treceam uneori pe lângă drame, nu le înregistrăm sau dacă le înregistrăm nu le analizăm pînă în cele mai adînci și subtile implicații... Se întîmplă în viața oamenilor din acești ani, din ultimii douăzeci de ani, din acest secol încă nelămurit, evenimente profunde într-o succesiune accelerată, nucleară; oamenii sînt nevoiți să reacționeze, să se manifeste și

realizat pe deplin. Expresia poate părea paradoxală] Vreau să spun de fapt că viața pe care o trăim trebuie să devină foarte literară și cel mai mare literatură. Nu subiecte minore, introspecții cu caracter limitat, psihanalitic, pe indivizi rigizi și insensibili, esuși din perimetrul societății noastre socialiste; nu opere mimate stilistic după modele străine ne vor prezenta în timp și în spațiu, ci subiecte reale care surprind fenomene esențiale ale mîntărilor prin care trec oamenii, aceste existențe tulburătoare, patetice, pline de bucurii, de victorii dar și de înfrîngeri, de eroi și de sufărini. Toate trebuie să fie cuprinse în cărțile literaturii noastre mari. Dar pentru asta e necesar să erupem din magma vieții! Persoanalele trebuie create nu așa cum le vrem potrivit teoriilor noastre „vizionare” despre omul nou, desăvîrșit, al epocii comuniste, ci așa cum este el acum, în drum spre acel splendid exemplar uman care va trăi poate în anul 2000. Vrem fapte, înfîpliri, evenimente, sentimente, gînduri reale, extrase cu urzucul (cu efortul extracțiilor de uraniu) din preocupările și conștiința noastră diurnă. Regăsindu-se în personajele operelor noastre chiar dacă acestea se înscru în metafore, în parabole, în simboluri, în diferite expresii stilistice, oamenii trebuie să învețe să se privească mai atent și se bucare sau să suferă în „pielea” personală noastră ca și cum și-ar trăi propria viață iar elementele literaturii noastre sînt numai cadrul realității pe care o recreeăm pentru cititori, sintetizînd din acestea tot ceea ce are semnificații majore, tot ceea ce prefigurează chipul aceluia care vom fi.

CADRUL DE

EXPRIMARE A TALENTULUI

(Urmare din pag. 1)

ta de viață este cadrul de exprimare a unui talent. Ea îl declanșează cunoașterea de sine și apariția sa în lume. Mai mult decît orice alt domeniu, poezia nu tine de fapt. Nu e vorba atît despre versul că, în general, scrisul nu-ți cere certificat de dispensă și nu-ți impune acte de pensionare, cît de putina postului ca, în ciuda unei biografii restrinse, să comunice mult, în adîncime și în tîndere. Sînt autori cu o bibliotecă întregă de titluri, cu un număr respectabil de ani înregistrat în buletinel de identitate, dar care sînt dimineaștele mesajului lor? Sî, iată, vine un tîndr, un copil aproape care ne dezvăluie un întreg univers și ne propune o întregă redimensionare a existenței!

Actul poetic dovedește că experiența de viață trebuie să fie atît ca o acuitate a percepției fenomenelor vieții, o capacitate deosebită de a te confunda cu destinele omenești din epoca ta, de a te multiplica în semenii cu care vii în contact, cu întreaga umanitate.

Poezia este în egală măsură o cursă de 100 m și un maraton. Nu interesează efortul, nici durată. Interesează rezultatul la care s-a ajuns.

Înainte de toate, important este să fii om: să nu stai de o parte, străim de frîmîntările celorlalți, să nu trizești pe alții, să nu mimezi trăirea, să fii sincer în primul rînd față de tine însuși. Poezia să fie adică

un fel al tău de a exista. Mulți scriu, dar se simte imediat cine o face cu toate ființa sa și cine și-a propus, din motive exterioare pasiunii creatiei, să se facă de menirea scrișului și față de cei cărora te adresezi. Un contact real, amplu și statornic, cu cei care produc tot ce există pe lume, nu îngăduie escamotarea datelor realității, falsul, cecesiile.

Insusirea cu adevărat a unei experiențe temeinice de viață îți impune un respect deosebit față de menirea scrișului și față de cei cărora te adresezi. Un contact real, amplu și statornic, cu cei care produc tot ce există pe lume, nu îngăduie escamotarea datelor realității, falsul, cecesiile.

O noțiune atît de gravă în semnificațiile sale, cum este cea pe care o reprezintă experiența de viață, nu poate fi perimată decît pentru cel pe care viața nu-i atinge în nici un chip, pentru cel care cultivă o poezie „în sine”, splendidă în inutilitatea sa, autorii fiind însă teribil de harnici în a-și ridica neîntîrziat colaborările și arătîndu-se de un spirit practic dus pînă la meșchinărie, pentru cei care nesocotesc împlinirile înaintașilor și contemporanilor lor care nu si-au consumat existența în zadar.

Asimilarea experienței de viață necesară scrișului constituie un proces continuu, de perpetuă înnoire, căci nicodată nu poți spune că totul te-a născut, atîta timp cît nici măcar despre un om lingă care ai trăit o viață întregă nu poți afirma că-l cunoști pe deplin.

Pe parcursul acestui lung și dificil drum e inevitabil să suporti și înfrîngeri, să te aștepte și unele eșecuri, mai mult sau mai puțin dureroase, să acumulezi și o experiență tristă, a cărei reditare nu este de dorit. Se întîmplă că, stăpînit de o anumite idee, atîra de o anumită temă, să-ti dai seama că nu

SATIRA • UMOR • SATIRA • UMOR

Fabula elocvenței

de AUREL BARANGA

Zise vulpului în adunare: — „Vreau să pun o întrebare: Cât timp o să mai fiu defăimat Acuzat De lăcomie, perfidie și de oruntă felonie, Cînd este știut, cunoscut și demonstrat Că m-am reabilitat? Nu mai umblu la ceteșe, Nu mai sar peste oșteșe, Nu dau lama prin vecini, Am renunțat la găini, Am făcut chiar un plan Să devin vegetarian!”

Și vorba cu atia inocență Și elocvență, C-iar fi cîștigat sala Dacă nu se răzbuna

MORALA!

Vrînd să explice prea multe și tot S-a observat că are pene pe bot.

Desene de MIHU VULCANESCU

MUSCA LA ARAT de NICOLAE MINEI

— Sigur, spuse musca bizind furioasă, oamenilor nu le e de ajuns că mă sufocă cu Flitox, că mă intoxică cu rondele de Muscamor și că mă înleiază pe hirtie cu lipici. Trebuie neapărat să mă și calomnieze! Cîci m-ași fi aflat în treabă pe lingă boii care trînguesc la plug și i-am ajutat în muncă. Bine că nu spun că am cerut și primă!

— E foarte ușor să arunci acuzații. Vorba e: cum le sustii? Pe ce se bazează ele? — Așadar, să examinăm faptele, conform celei mai stringente lozinci. Premiza întâia: boii au arat bine — asta nimeni nu o contestă. Premiza a doua: eu bizișiam la urechea lor — de aici mi se traze, de altfel, și necazul. Concluzia care se impune: boii au arat bine pentru că eu le-am bizișit la ureche.

— Poftim? Ce s-a întimplat a doua zi? A doua zi m-am odihnit: aveam un rest de conecdu și m-am dus la aer curat: am găsit o ladă de gunoi splendidă. Ce-au făcut boii? Habar n-am. Dar una din două: — ori au lucrat bine — și atunci e clar că educația pe care le-am făcut-o a dat roade; — ori au lucrat prost — și atunci nu mai încapă îndoiială că, fără mine, nu se pot descurca.

— Cum? Ce le-am spus? I-am mobilizat! Le-am spus că treburile să se încordăm toate forțele și să muncim cu elan pen-

truța a obține rezultate de calitate cât mai bună. Că este absolut necesar să fim un exemplu pentru ceilalți, astfel încît să-i stimulăm și pe ei, pentru a obține rezultate de calitate cât mai bună. Că numai așa vom putea cu toții, umăr la umăr și cot la cot, să obținem rezultate de calitate cât mai bună... — Care umăr? Umăr la umăr, nu țiam spus?... A, dacă am pus și eu personal umărul? Păi, uită-te la el: asta-i umăr de pus? Eu sint o ființă delicată, articulațiile mele nu rezistă la tracțiune. Da' ce, nu ție destul cit am muncit pe profilul meu, trebuie să mai și...

— Cîcî să-i citeșe pe clasici! Da' ce, e mai știu pe mine? Desen de NEAGU RADULESCU

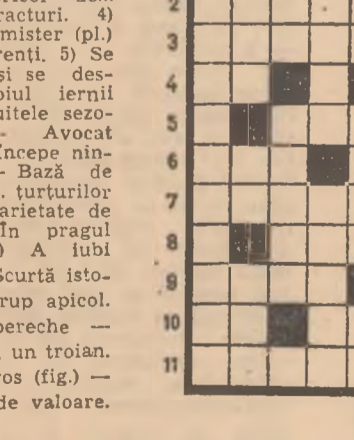
Am primit cu plăcere, mai ales că aveam de motivat niște absențe ale lui feciorul-miu din perioada cînd a fost bolnav de gripă... bunicul. — Așa că iată-mă în fața a 60 de persoane în seara cu pricina (elebi sint numai 29 dar spre deosebire de alte ședințe aici vin și rudele apropiate). — Mai întâi — conform planului — i-am învățat pe părinți

ȘEDINȚĂ CU PĂRINȚII noul sistem de adunare, adică întii zecile apoi unitățile, și după aceea ce mai rămîine. Au urmat apoi discuții. Prima a luat cuvîntul tovarășa Vasiliuca Viers: „De neconcep, de necernez! Adică cum? După trei luni de școală copilul meu să nu știe ce e rîma albă? „Dar abia sîntem în 4-5, nu am ajuns încă la rîme”. Copilul meu nu vreau să fie un incurt. Cum o să știe nici atîta lucru, dacă o să înțelegă poezia modernă? Am promis că de mîine am să-l învăț pe

Ședința a durat pînă la miezul nopții. La sfîrșit mi-am propus ca a doua zi să cer copilul să facă o compunere pe următoarea temă: „Cum ne educăm părinții?”

GH. NEAGU

1) Asociația lupilor — Gaz care... nu-l ars degeaba. OANA MARIA

1) Căderea zăpezii — Vai! 2) Oameni de... zăpadă — Mama pădurii. 3) Cuvînt înlocuitor de Anul nou — Construcții înțelepte ale verilor trecute. 4) Nea! — La gura sobei! — Mărețul eveniment al Unirii din 24 ianuarie 1859. 5) Cărțile scîndurilor zburătoare — Primele vocale. 6) Partea-naltă a unei opere de Puccini! — Bază de lansare a... tururilor (pol.). 7) Varietate de fasole — În pragul lernii! 8) A lubi (arh.) — Scurtă istorie — Grup apicol. 9) N-are pereche — Luată de... un troian. 10) Călduros (fig.) — Gheață... de valoare.

SATIRA • UMOR • SATIRA • UMOR

Do la om la om

UN TÎNĂR CARE IUBEȘTE CU ADEVĂRAT

Cu acest pseudonim sennai dumneavoastră scrisoarea pe care mi-o adresată, cu o speranță eorbă. Sinteti convins că eu pot să vă ajut, să fac ceva pentru dumneavoastră, pentru a deveni iar fericiți. Căci iubii o fată, iar ea nu vă mai iubește. „Inchegați un articol mic în ziarul pe care știu sigur că-l citește și ea. Poate cineva să vă iubească. Ce să-i spun că s-o conving? Să-i declar eu dragoste în numele dumneavoastră? Să-i spun cit de mult o iubii, că viața nu mai e viață pentru dum-

de ION BĂIEȘU

Înainte de a intra în chestiunile propriu-zise ale rubricii, câteva precizări pentru cei care îmi scriu: 1. Rog a nu mi se adresa felicitări, mulțumesc, am primit su-

eficiente pînă acum, știu că rubrica este foarte bună, știu că am umor, că am suflet bun, că sint sensibil și așa mai departe. Știe și redacția chestia asta, așa că nu mai încenești scrisorile cu strîngeri de mină și urări, intrați direct în „cestiune”, pierdem vremea.

2. Nu-mi cereți să vă ajut în probleme de ordin administrativ-gospodăresc, că nu sint în stare. De pildă, Tabacelea Petru din Anina, mă roagă să-l ajut să cumere un Fiat-850 nou sau, în cel mai rău caz o „Skoda-1000”, peste rînd. A. Rog a nu mi se adresa felicitări, mulțumesc, am primit su-

ne decit ca eu să mă ocup de aprobarea respectivă. Dar de unde să am eu asemenea relații? Păi, dacă puteam, nu luam una pentru mine? Aș mai fi mers eu cu tramvaiul, aș mai apela eu la unu și la altul să mă aducă de la Mogosoaia în București? Alt-cineva mă roagă să-l ajut să fie repartizat în Capitală, după terminarea facultății și, eventual, să fie angajat la Televiziune pentru că e „aspetuos și cu voce plăcută”, ca și cum eu și văr sau frate cu șeful serviciului „Personal” al Televiziunii. Vă rog, deci, să vă adresați numai în probleme care sînt de

zona ideilor și a sentimentelor. Aici sint eu tare!

s-o ajute. Cum aș putea eu, oare, s-o ajut, cu ce cuvinte să-l înduplec pe inginerul Cupă să fie bun și omenos cu o femeie bătrînă? Cine ar putea să-mi împrumute cuvîntul acela miraculos, care să topească ghiata de pe acest suflet? Cine?

INIMI CALDE

Imi face plăcere să mulțumesc aici, tuturor celor care mi-au scris, pentru a-și exprima compasiunea și mîhnirea în legătură cu cazul nelericilor frați Bălan. „Am citit articolul „Suflete de piatră” plîngînd”, îmi scrie Pfeiffer Rozia, operatora chimistă la Combinatul chimic Făgăraș. Elev Pătrășcuța Silcia, elevă din Giurgiu, ar vrea să-i ajute pe cei doi frați, dar nu știe cum, iar elevii clasei a IX-a de la Liceul „Bolintineanu” din Bolintinu-Vale, după

DIN NOU DESPRE SCAUN

Groznic de gelos am fost astăzi pe Aurelian Andreescu. Un regiment întreg de admiratori (și admiratoare, trebuie să precizăm) au sîrit în apărarea lui. Mie, cînd ni-a fost greu, nu a sîrit nimeni să-mi ia apărarea. În schimb, pe el îl apără chiar și un bălăstean, care scrie negru pe alb: „Nu mă așteptam la o asemenea gest din partea bălăsteanilor, care, pur și simplu, nici nu meritau să-l aibe pe scenă pe cunoscutul cîntăreț Aurelian Andreescu. În primul rînd, nici nu a avut cine să-l acompanieze. În al doilea rînd, nici nu prea avea pentru cine cînta. Parcă ar fi pentru prima oară cînd se aruncă dintr-un fel, să pun în discuție o idee care nu e nouă, dar pe marginea căreia se poate discuta mereu cu folos: țînta artistului în fața publicului. Artistul există pentru că există publicul. Dacă ar cînta singur, la el acasă, în fața oglinzii, nu ar mai fi artist. Publicul conferă valoarea aptitudinilor sale și de aceea trebuie să poarte dreptul religios. Sigur că un anumit public poate avea, uneori, un gust discutabil și, mai ales, atitudinii condamnabile. Eu, de pildă, sint cîntăremur văzînd că la spectacolele cu piesa „Iertarea”, care este o tragedie, umi rid. Rid pentru că le place lor să-l rid, pentru că li se pare lor că un anumit gest al actorului ar fi cagăghios, pentru că sint nerisosi, pentru că le place să ia totul peste picior, crezînd că dau, astfel, dovadă de o aleasă inteligență. Dar, vai, sint atîta alte cazuri, unele dintre ele comice, altele cumpilite. Dar la filme! Ce urlete, ce fluierături, ce cuvinte! Ție-groză, uneori, să duci un copil într-o asemenea sală. Nu sintem, deci, cu vederea — sint de acord — grosolană și nedelicatetea unui anumit public. Dar nici infatuarea unor vedete. Adică să prezentăm lucrurile așa cum sint.

O PRECIZARE

În legătură cu cazul e-adolescentului Curelea Sevastița, despre care tatăl ei îmi scria disperat că a fugit de acasă: Sevastița s-a întors recent la părinți. Încă o precizare: prima ei evadare de acasă a fost

neacă: „Tatăl tău e din nou beat”. Atunci mă cuprînde un fior rece și roșesc pînă-n cîrful unghiilor, ca și cum eu aș fi vinocată cu ceva de acest lucru. La miezul nopții, somnul mi-e tulburat de repirele lui, cînd lădale și înjură în gura mare, pe stradă. Într-o noapte, de fapt, eu cred în fericitatea mea, deși că nu mai cred de mult. Dumnită seara plec la gară, convinsă că scenele se vor repeta în lipsa mea de nemurătate ori, cînd voi veni în din nou acasă mama îmi va povesti din nou cea ce plîngînd. Plec hotărîtă să cer ajutorul cuiu. Dar voia bună, poate chiar nepăsarea celor din jurul meu mă descurajază, de ce să le spun lor de nefericirea mea și să le stric bucuriile, micile lor bucurii? Iar tatăl meu îmi reproază că nu tin la el, că o dîcințiu în tot pe mama, care este, spune el, o prelată, o răutate. Și apoi, omul acesta mințe, omul acesta încuștește pe nedrept, omul acesta „face depliate” în casa lui, el e „spiritus rector” în familie, lui trebuie să ne supunem. De ce trebuie să-mi fie rușine că e tatăl meu? De ce? Știu că dacă vreunul dintre colegii mei ar ști tot ceea ce am scris aici, m-ar prici nu sînt cum... Într-un mod straniu, poate că nu le-ar veni să creadă că eu care e bună cu toți și cantă să-i înțeleg pe toți ari, de fapt, o viață chinată, dar în care viața nu are nici un pasaj pentru care să roșesc, atunci cînd i se va cere scoteală.

De ce să scriu? Nu știu nici eu. Poate... Poate că se dezvaluie cuiu toate lucrurile astea monstruoase, poate pentru a cere ajutor. Prietena mea nu cred că m-ar putea înțelegi, iar eu am nevoie de înțelegere. Ea e o fată mondenă, care nu-și pune astfel de probleme, ea ia viața așa cum i-o oferă alții, fără griji. Nu vreau s-o pierd, în nici un caz pe mama, creau s-o fac fericită mult frîziu, cînd voi putea fi independentă. Dar, pînă atunci ca mai îndura ea, oare, chinul acesta? Dacă mă puteți ajuta cu un sfat, cu orice, vă rog! Ce să fac? Să mă retrag din școală sau s-o las pe mama să ducă viața asta? Nu știu ce să aleg, și una și alta care sînt riscuri. Vă dau numele, pentru orice eventualitate, dar vă rog să procedați cu cea mai înaltă discreție posibilă!”

Semnează N. C. din Jimbolia. Altcieva nu știu ce s-ar mai putea adăuga. Ce s-o sîntim pe această ființă nefericită: să-și părăsească școala pentru a-și salva mama sau să-și părăsească mama pentru a-și salva școala, adică viitorul? Oricum sînt, mi se pare riscos. Tot ce putem face, este s-o asigurăm că-i înțelegem durerea și că sintem alături de ea — dacă asta o poate ajuta la ceva.

Este exact același răspuns pe care i-l pot oferi și bătrîne Lazăr Natalia din Galați: că sufăr alături de ea și că mă cutremură și pe mine neomenia zînerului ei, Sever Cupă din București, care i-a interzis să-și vadă nepoțica. Cu cinci ani în urmă, fiica Nataliei Lazăr murea, născînd-o pe Diana, pe care apoi o crește ea, cu destule greutăți. După un proces anevoios, inginerul Cupă cîștigă dreptul de a-și crește singur fiica, între timp recăsătorindu-se. Dar nu înțeleg de ce n vrea să-i dea acum voine bunicii să-și vadă nepoțica, pe fiica fiicei sale, ultima ei mîngîiere? Nefericită bunică își pîndește pe la colțuri nepoțica, a încercat să obțină, cu ajutorul justiției, dreptul de a o mîngîia, dar justiția n-a putut

DIN NOU DESPRE MINI

Atitudinea mea în problema mini-jupelor și a zărilor lung la băieți a modus îndignarea cititorului Nicolae Mureșeanu din Măcin. El este cumpilut uprînt pentru îndrăzneala pe care mi-am luat-o, de i ironiza cu modestele mele mijloace ideea pensionarului Theodor. Pie-trarii din București de a se lua măsuri administrative împotriva fustelor scurte și a frizurilor extravagante, adică să se dea o circulară către fabricile și atelierelor respective căroră să li se interzică să mai producă astfel de orori. Tovarășul Mureșeanu dă chiar de înțeles că eu aș fi un partizan înrăit al acestor mode, închipuindu-și, probabil, că umblu cu pantalonii țîntuți și cu părul pe umeri. Zicte, cititorul: „De ce oare să umblăm de acord ca, pînă-o circulară, frizerii să fie obligati a nu mai tunde tinerii cu piepînături neriseroase?” Întreb autorul zicelui articol, dacă a văzut tuns așa pe vreun om în bună cuviință, vreun director de întreprindere, vreun tînar aflat la locul lui și cu educația întregă, sau numai pe toți nerterminții? Nu cu tineri ca cei ce poartă mini-jupe și tunsori fistiche trebuie să se mîndrească societatea noastră, ci cu marea majoritate a tinerilor așezăți la locul lor, din care adevărat destui și pe care aceni doctori a-i ferit de tot ceea ce poate fi dăunător. Cîinste acestora și tot dreptul nostru pentru ceilalți!”

Stimate corespondenț, m-ați înțeles greșit! Eu nu discutăm, în comentariul meu la scrisoarea pensionarului bucureștean, dacă e bine cu mini-jupe sau nu, dacă e frumoasă sau nu frizura tip beales. Asta e o chestiune de gust. Mărturisesc că nu agreez laele sau extravaganta, de orice fel, subliniez, în primul rînd, că sint dintre aceia care nu judecă oamenii după înfășisare. Eu ironizam, atunci, ideea, care mi se pare aberantă și periculoasă de a combate unele apucături reprohabile din comportarea unor tineri prin circulare și interdicții administrative. Eram, și sint, împotriva impunerii decentei printre tinerii alergînd cu foarfeca după ei pe stradă sau folosînd pentru aceasta cadrele cooperative „Higienea”. Întrebare rău că nu vă pot da dreptate și că veți fi, în continuare, supărat pe mine.

În schimb, un cititor din Ploiești este intru totul de partea mea și vine cu următorul argument: „Sint de acord cu problema ridicată de Theodor Pietraru, dar nici chiar așa, să ducem lucrurile pînă acolo, încît să ne exprîmîm îndignarea că unele fete poartă „părul lung pînă la umeri. Să ne fie cu iertare — zice mai departe cititorul din Ploiești — dar pînă la bogal este o podabă pentru sexul feminin și nu-i moda aceasta doar de cîțiva ani. Inșiși George Cosbuc a scris cu mulți ani în urmă o poezie în care sint și versurile: „Pe umeri pletele-i curg riu / mlădie ca un spic de grîu...”

DE CE NU AU ȘI COPIII DREPTUL SĂ-ȘI ALEAGĂ PĂRINȚII

Iată o scrisoare nespuse de tristă, pe care o reproduc aici, spre lectură alucidiții, durerii și necrutării cu care ne pot judeca copiii atunci cînd le înșelăm încrederea și speranța. „Am stat mult pe gin-duri înainte de a începe să vă scriu. Nu știu cum să încep, mă oștu într-o stare sufletească penibilă, n-am cui să-i cer ajutorul, cui să mă destălm. Sint elevă în clasa XI-a și, printre povăsturile mele este și literatură. Îmi place mult să înțeleg, dar, de la un timp, sint că nu mai pot fi eleva conștințioasă de altădată, atenția mea s-a îndreptat acum într-o altă direcție. Mă gîndesc mereu la mama, la mama pe care o iubesc mai mult decit orice pe lumea asta și care e necuioasă să trăiască alături de un om rău, bețiu, josnic. Da, omul acesta e tatăl meu, iar calificațiile pe care cu preințe m-a lăsat

e necuioasă să trăacă zi de zi. Și mi-e atît de milă de ea, nimeni nu-și poate închipui! Ce tablou mai înfrîntător creți, decit un om în toată firea, tață a doi copii, cu părul răcîșit și cu ochii bulbucați de atîta alcool, locînd autoritar cu pumnul în mîni, zîmbînd fără cruțare într-o feneză neputincioasă, care nu se poate apăra decit prîcîndu-l rugător în ochi, doi copii tremurînd de frică în pat la răcneteale lui animale și la cuculetele lui grosolane. Și tabloul acesta mi s-a repetat de atîtea ori dinaintea ochilor, încît l-aș putea regiza într-un mod strălucit, într-atît de dureros mi s-a întipărit în minte. Nimeni dintre colegii mei, dintre oamenii care îmi sint apropiați, nu bănuiesc de se petrece cu mine. Sint că am ațuns un om descu-rălat în fața cîștii, un impresia că pentru mine tot e înut și înut, mă simt umilită cînd tatăl meu îmi reproșează că nucește pentru mine. De multe ori, am erut să părăsesc liceul, să-mi caut o slujbă și să nu mai am nevoie de nimic de la nimeni. Da nu pot s-o fac, creau să în-căz cu orice preț, deși știu că la facultate nu voi mai avea posibilități ca să urmez. Alteori, cînd o vedeam pe mama plîngînd, destălmîndu-se în fața mea, eram furioasă că nu am puterea s-o apăr, s-o ajut și să fiu demnă de încrederea pe care mi-o arată. Îmi spunea: „Dacă n-ați fi voi, eu de mult aș fi plecat, dar de ce să vă nenorocesc?”. Imi venea umeori să-mi pun cîpeții celor, ca să nu mi fiau o povară pentru nimeni. Dar ce s-ar fi schimbat cu asta? Nimic. Imi pare rău să las victa care mi-a fost dată ca să o trăiesc, nu cred că am dreptul să mi-o las singură. Cînd capot o notă mică în ultimul timp mîi, pentru că mi înaintea e un fost o elevă foarte bună), tovarășul diriginte mă amenință că va scrie părinților. Cum să-i spun, înșu, tot ceea ce mă apăsă pe suflet, pot avea eu oare certitudinea că acest om mă va înțelegi? Sint destul de mîndră ca să nu cer nimeni să mă compătămească și de aceea tac, ascund totul în mine. Am o colegă de clasă cu niște rezultate la învățătura sub orice linie (cîntă coriențele) cu o comportare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini pentru tot ceea ce e nedrept pe lumea asta. Ce mult îmi doresc și eu un cîmîn fericit, în sinul căruia să mă întorc în fiecare sîmbătă după-amînia de la întor-tare dubioasă. Părinții ei nici nu mai știu ce să facă pentru a o aduce pe drumul cel bun, iar ea spune că-i urăște, că-i disprețuiește, deci nu are absolut nici un motiv pentru aceasta. De ce nu-și pot alege și copiii părinții? E în mine o ură și o tristete fără margini

TARA SE PREGATESTE DE ALEGERI

Sub semnul unor rodnice dezbatari

(Urmare din pag. 1) de la Uzinele de tractoare, cu colectivul Fabricii de aluminii, cu corpul profesional al Liceului nr. 3 si cetatenii din circumscriptia electorala...

In cadrul acestor intalniri, tovarasul Maxim Berghianu a scos in evidenta obiectivele deosebit de importante ale dezvoltarii economice si culturale...

Mii de alegatori din Rogova, Vinju Mare, Bicles, Dumbrava, Porolosa Mare, Pruniori, Hironova, Pintina Domneasca, Bistrita si Livezi au participat la intalnirile cu tov. Constantin Dragoescu...

SISTEMUL ELECTORAL EXPRESIE ELOCVENTA A DEMOCRATISMULUI PROFUND AL ORINDUIRII NOASTRE

(Urmare din pag. 1)

electoral bazat pe profesuni, intralunind de la vot pe cei care nu aveau o profesie, persoanele sub 30 de ani si nestiutorii de carte...

Republica noastra, in care puterea apartine poporului, in frunte cu clasa muncitoare, sistemul electoral este caracterizat de un expert occidental, care arata ca parlamentul ramine necesar doar pentru a crea cetatenilor „impresia” ca guvernul nu ia hotariri de unul singur...

„Democratia noastra socialista” — arata tovarasul Nicolae Ceausescu — ofera tuturor oamenilor muncii posibilitatea sa-si spuna liber opinia asupra activitatii civice...

Puternica efervescenta politica si de muncă, intensa mobilizare a tuturor energilor creatoare ale poporului, care marcheaza campania electorala...

Inapoierea din Italia a delegatiei P.C.R. condusa de tovarasul Paul Niculescu-Mizil

Vineri dimineata s-a inapoiat din Italia delegatia Partidului Comunist Roman, condusa de tovarasul Paul Niculescu-Mizil...

Comemorarea a 50 de ani de la moartea lui I. C. Frimu

La Monumentul Eroilor Luptei pentru Libertatea Poporului si a Patriei, pentru Socialism a avut loc vineri la amiază o adunare consacrată comemorării a 50 de ani de la moartea lui I. C. Frimu...

Au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului municipal Bucuresti al P.C.R., Consiliului municipal al sindicatelor Bucuresti, Comitetului foștilor deținuți antifasciști...

La Muzeul de istorie a partitului...

AGENDA

SOSIERA IN CAPITALA A UNEI DELEGATII A PARTIDULUI COMUNIST DIN BELGIA

Vineri la amiază a sosit in Capitala o delegatie a Partidului Comunist din Belgia, alcatuita din tovarasii Jean Blome si Albert de Coninck...

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegatia a fost salutata de tovarasii Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv...

CU PRILEJUL ANIVERSARII FORTELOR ARMATE ALE U.R.S.S.

Vineri la amiază, A. V. Basso, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucuresti, impreună cu atașatul militar, aeri si naval al Uniunii Sovietice...

Au luat parte general-colonel Ion Ionita, ministrul for...

ION POPA

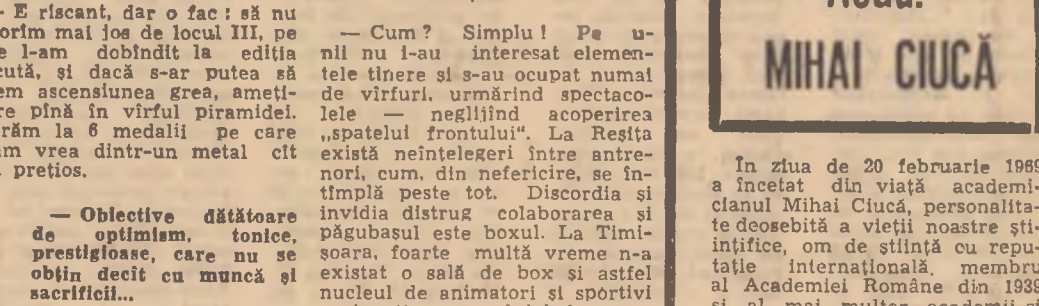

OLIMPIADA MÜNCHENEZĂ INCEPE LA... BUCUREȘTI

Invitatul de azi al rubricii noastre este antrenorul emerit Ion Popa care, in calitate de antrenor federal, se ocupa si de pregătirea boxerilor...

— In lumina acestor lucruri, care sunt „frământările si neliniștile” Federatiei, ale specialistilor nostri? Ce au realizat încă din „start” si pe ce coordonate se insera intințirile? — Federatia, bunăoară, a luat toate măsurile organizatorice...

ALBUM SĂPTĂMINAL

SĂTMĂREANU FACCHETTI

Ca si vecinul său de rubrică, Nicol fundușul drept al naționalei României, n-a pornit în fotbal pe postul consacrat...

Nel nu se gindea tinarul alergător pe sută, Giacinto Facchetti, că va ajunge vreedat fotbalist! Dar neprevăzutul a venit sub forma unui meci amical cu internaționala...

— Si o ultimă întrebare: vă gândiți cumva să la München? Si cum? Optimist sau îngrijorat? — Optimist. Pentru J. O. de la München, din '72, avem câteva veritabile, precum încă de pe acum o două generație de boxeri...

VASILE CABULEA

Oltenița, scade 3 centimetri...

(Urmare din pag. 1)

de ore, zi si noapte, s-a cufert pământ, si balast, in saci sau pe țărți, pe umeri sau cu brațele, si tinerii uteciți din șantiere, in toate aceste zile si nopți...

— Fincă nu aflăm în lumea ringului si se pare că am cam epuizat problemele strict legate de „caroul magic al europenilor”...

— Există o explicatie, adică nu una ci mai multe. Boxul, deși e un sport care place tuturor, nu se bucură de același sprinț ca alte discipline...

Acad. MIHAI CIUCA

In ziua de 20 februarie 1969 a încetat din viață academi-cianul Mihai Ciuca, personalitate deosebită a vieții noastre științifice...

Eminent profesor universitar, Mihai Ciuca a contribuit la formarea a numeroase generații de specialiști la facultățile de medicină din București și Iași...

Forma la marea școală a profesorului Ion Cantacuzino, pe care a servit-o până la sfârșitul vieții sale, rămâne unul din citorii frunzași ai acestui școli...

ORIENTUL APROPIAT

● Consultările de la O.N.U. ● Jarring își va relua contactele ● Explozii la Ierusalim

LA SEDIUL O.N.U. continuă consultările diplomatice în legătură cu situația din Orientul Apropiat. Jarring, ambasadorul S.U.A., Charles Yost, s-a întâlnit cu ambasadorul Franței, Armand Berard, în cadrul convorbirilor bilaterale dintre reprezentanții celor patru mari puteri. În ultimele zile, consultările similare au avut loc între ambasadorii la O.N.U. ai U.R.S.S., Marii Britanii, S.U.A. și Franței. După cum relatează agenția Associated Press, o sursă bine informată de la O.N.U. a declarat că săptămânii viitoare va avea loc o întâlnire a reprezentanților celor patru mari puteri care se crede că vor da publicității o declarație de sprijinire a misiunii lui Gunnar Jarring, reprezentant special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat. Această sursă a indicat că Jarring va părăsi apoi New York-ul și va pleca la Geneva sau în altă parte a Europei, unde va relua contactele cu reprezentanții Israelului, R.A.U. și Iordaniei în scopul ajungerii la un acord.

Întreprins pe aeroportul din Zurich asupra unui avion de pasager israelian, și-a exprimat speranța că va fi întreprinsă „o acțiune internațională constructivă” pentru a se împiedica atacuri asemănătoare asupra avioanelor civile. La rândul lui, reprezentantul permanent al Franței la O.N.U., Armand Berard, a adresat o scrisoare președintelui Consiliului de Securitate în care califică atacul de la Zurich drept „o dovadă suplimentară a evoluției primicioase a situației din Orientul Apropiat”. Ambasadorul Marii Britanii la O.N.U., lordul Caradon, a trimis, de asemenea, o scrisoare președintelui Consiliului de Securitate pe luna în curs, în care subliniază că cele ce s-au întâmplat pe aeroportul din Zurich trebuie să determine „o nouă intensificare a eforturilor internaționale în scopul ajungerii la un acord în Orientul Apropiat”.

● VINERI în orașul Ierusalim s-au produs două puternice explozii, una într-un magazin universal, iar a doua în apropierea clădirii consulatului britanic. Potrivit comunicatelor oficiale, două persoane au fost ucise, iar alte zece rănite. Printre răniți se află și un membru al grupului de observatori ai O.N.U.

U. E. O.:

Criza n-a fost aplanată

Adunarea parlamentară a Uniunii Europene occidentale, a luat sfârșit vineri la Paris fără a izbuti să aplaneze criza dintre guvernele celor șapte țări membre ale organizației.

Discuțiile actuale sesiunii au gravitat îndeosebi în jurul posibilităților de a determina guvernul francez să-și reia participarea deplină la activitățile U.E.O. Rezoluția Comitetului politic al Adunării, care s-a pronunțat în cursul nopții de joi spre vineri cu o majoritate de voturi pentru ca Franța să-și reia locul în cadrul reuniunilor U.E.O., nu a întrunit unanimitatea în cadrul Adunării. Delegația franceză s-a divizat în momentul scrutinului: șase deputați U.D.R. au votat împotriva rezoluției considerând că ea aruncă asupra Franței întreaga responsabilitate pentru actuala criză. Patru deputați au votat pentru rezoluție, iar trei s-au abținut.

O tentativă de compromis inițiată în momentul piererii la vot a Rezoluției în cadrul Adunării de către deputații democrați-cristini italieni și creștin-democrați vest-germani, care au cerut să se suprimă din rezoluție fraza care invită guvernul francez să participe din nou la consultările U.E.O., a eșuat.

● DUPĂ ÎNTEVEDEREA avută vineri la Londra cu ambasadorii Arabiei Saudite, Libanului, Irakului și R.A.U., ministrul afacerilor externe al Angliei, Michael Stewart a declarat că anumite informații care au circulat în ultimele zile în legătură cu intențiile Marii Britanii de a livra armament Israelului în locul Franței, și că Anglia s-ar fi opus unei acțiuni comune a celor patru mari puteri în cadrul Consiliului de Securitate în problema Orientului Apropiat, sunt lipsite de orice fundament.

Intre Londra și Paris

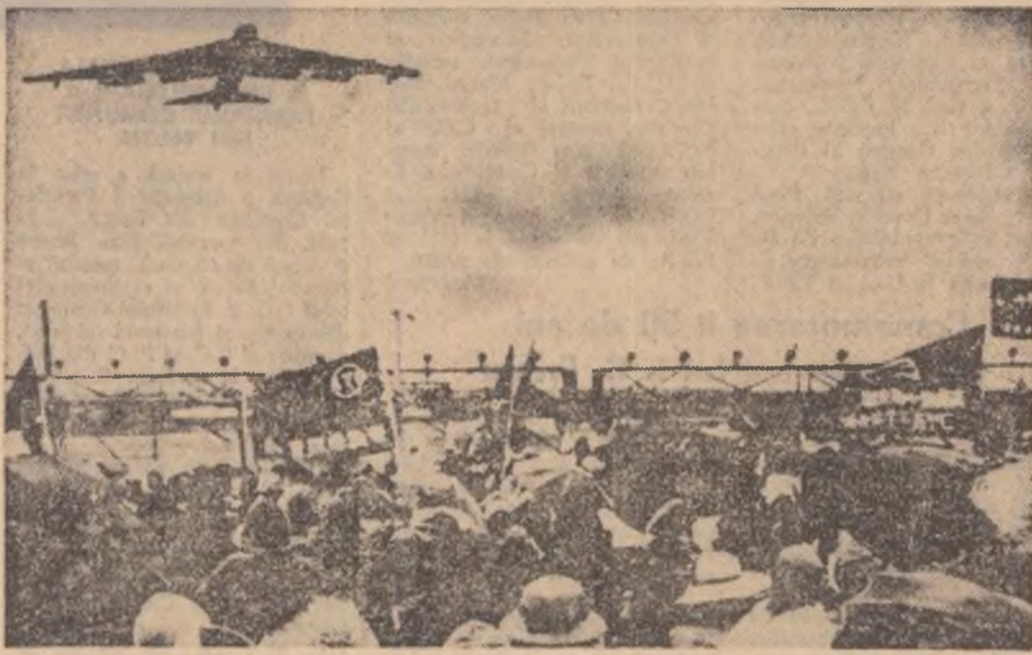
Agencia britanică „Press Association”, citind „surse informate” din Londra a anunțat că în timpul unei întrevederi care a avut loc la 4 februarie, între generalul de Gaulle și ambasadorul englez în Paris, Christopher Soames, președintele Franței ar fi propus „crearea unei mari asociații economice europene care să cuprindă și un consiliu restrins de asociere politică”. Din acest consiliu ar trebui să facă parte Franța, R.F.G., Marea Britanie și Italia, iar Piața comună ar urma să fie transformată într-o zonă a liberului schimb, cu aranjamente bilaterale între țările pentru schimbul produselor agricole. Agenția citată afirmă că generalul de Gaulle ar fi susținut toată inițiativa Franței și ar fi vorbit cu Anglia în această problemă, precum și în probleme economice, monetare, politice și de apărare. În cadrul aceleiași întrevederi, șeful statului francez s-ar fi pronunțat pentru „crearea unei grupări europene cu adevărat independente, ceea ce ar face inutil N.A.T.O. în forma în care există astăzi, sub dominația Statelor Unite”.

Comentatorul diplomatic al postului de radio Londra a afirmat vineri seara că ambasadorul Soames a respins propunerea deoarece era însoțită de „violente critici la adresa N.A.T.O.”.

Vineri seara, agenția France Presse a anunțat că cercurile autorizate franceze desmint informațiile difuzate la Londra, potrivit cărora președintele Republicii Franceze ar fi exprimat într-o convorbire cu ambasadorul britanic o orientare diferită față de aceea precizată în mod constant și public în cursul ultimilor ani.

REPRESIUNILE DE LA SEUL

Nimeni nu poate spune cît din el mai zace încă prin închisori așteptînd o eventuală judecată la care să-și strige nevinovăția. Dar metodele utilizate de polițiștii de la Seul dovedesc, totodată, în susțurarea unora din practicile utilizate mai ales peste ocean, în lumea interlopă. Probabil strinsa colaborare cu Washingtonul a determinat poliția lui Pak Cijan HI să studieze stiliul de lucru al lui Al Capone. Așa se explică răpirlile de intelectuali și studenți sud-coreeni din R.F. a Germaniei și

JAPONIA. — Aspect de la o recentă demonstrație de protest a locuitorilor Okinawei împotriva prezenței în insulă a bombardierelor americane „B-52”

„Canada va obține mari beneficii economice și culturale dacă va stabili relații diplomatice cu Pekinul”, a declarat dr. Paul Lin, profesor la Universitatea din Toronto. Posibilitățile ce s-ar deschide în acest domeniu, a spus profesorul, ar fi extrem de mari. El a menționat exemplul Franței, care înainte de reînnoșterea oficială a guvernului R.P. Chinez, în 1963, efectua cu această țară un schimb de mărfuri pînă la suma de numai 72,8 milioane dolari, iar în 1966, la numai doi ani după reînnoșterea, a sporit aceste schimburi pînă la 164 milioane dolari. Dr. Paul Lin a atras totodată atenția că în eventualitatea stabilirii de relații diplomatice între Canada și R.P. Chineză, guvernul canadian nu va trebui să mai mențină legături cu guvernul ceanghaist. „Noi nu putem impune Chinei condiții pe care noi înșine nu le-am putut accepta”, a spus el, menționînd că „există o singură Chină indivizibilă, și guvernul acesteia se află la Pekin”.

Ayub Khan nu va mai candida la președinție

Într-o cuvîntare radiodifuzată adresată națiunii, președintele Pakistanului, mareșalul Ayub Khan, a declarat că nu-și va mai prezenta candidatura la alegerile prezidențiale din 1970. El a anunțat că decizia sa este definitivă și irevocabilă.

Șeful statului pakistanez a precizat totodată că va prezenta Adunării Naționale spre aprobare o nouă constituție a țării în care vor fi introduse o serie de modificări privitoare la schimbarea actualului sistem electoral. Referindu-se la schimbările ce unează să fie incluse în noua constituție, relatează agenția A.P., președintele Ayub Khan a avertizat că dacă între el și partidele de opoziție nu va fi realizat un acord, atunci va aplica o soluție proprie. Totodată Ayub Khan a lansat un apel către toate partidele politice pentru a studia în comun soluții menite să reînnoștească ordinea și calmul în cele două părți ale țării, unde în ultimele patru luni au avut loc mari demonstrații organizate de opoziție în favoarea schimbării sistemului electoral indirect, pentru eliberarea tuturor deținuților politici, repartizarea mai justă, între cele două regiuni ale țării a fondurilor destinate dezvoltării economice și sociale, îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale muncitorilor.

Consfătuirea miniștrilor comertului interior din țările membre ale C.A.E.R.

BUDAPESTA 21. — Corespondentul Agerpres, A. Pintea, transmite: Între 18 și 21 februarie la Budapesta a avut loc prima consfătuire a miniștrilor comertului interior din țările membre ale C.A.E.R. Au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germania, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică. În cadrul consfătuirii, miniștrii comertului interior din țările membre ale C.A.E.R. au subliniat necesitatea și posibilitățile dezvoltării continue a colaborării în domeniul comertului interior și importanța organizării sistematice a consfătuirilor miniștrilor în scopul schimbului de informații, consultării reciproce și schimbului de experiență privind activitatea comercială, precum și examinarea problemelor care prezintă interes reciproc.

Vineri seara, în încheierea lucrărilor consfătuirii, miniștrii comertului interior au semnat un protocol în care sînt relevante o serie de domenii care oferă posibilități pentru largirea în continuare a colaborării între ministerele de comerț interior din țările membre ale C.A.E.R.

pe scurt

- K. F. KATUSEV, secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit pe Ion Ciubotaru, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, la cererea acestuia. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească.
- NOUL CABINET DIN BENGALUL DE VEST
- PARTIDELE care fac parte din Frontul unit al Forțelor de stînga, victorios în recentele alegeri parlamentare organizate în statul indian Bengalul de vest, au căzut de acord asupra distribuirii portefeuiliilor în cadrul noului cabinet local. Șef al guvernului a fost ales Ajoy Mukherjee, liderul partidului „Bangla Congress”, constituit dintr-o grupare disidentă a partidului de guvernămînt, Congresul Național. El va deține, de asemenea, și portefeuiliul finanțelor.
- Ministrul de interne în cadrul noului guvern din Bengalul de Vest a fost desemnat Jyoti Basu, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist (Marxist) din India. El va îndeplini, totodată funcția de vicepremier.
- PRIMUL MUZEU european de energie atomică se amenajează în orașul Iahimov din Cehoslovacia, considerat drept „leagănul secolului atomic”, deoarece aici a fost descoperit și exploatat primul zăcămint de uraniu din lume.
- Exponatele Muzeului energiei atomice vor ilustra dezvoltarea acestor ramuri a științei, de la primii ei pași pînă la realizările de astăzi în domeniul folosirii energiei atomice spre binele omenirii.
- „BEN FRANKLIN” ÎN ACȚIUNE...
- „BEN FRANKLIN”, cel mai nou submersibil american pentru cercetări științifice, a reușit o scufundare de 610 m, la 40 de km de coasta Floridelor.
- Submarinul are 15 metri lungime și cîntărește 130 de tone. Avînd o echipaj de 6 persoane, el se poate scufunda, conform calculului, pînă la adîncimea de 1 375 m. În primăvară,

Cuvintele au fost rostite! De aci încolo supozițiile trebuie să cedeze locul faptelor, iar intențiile se pot materializa în acțiuni. Anunțarea turneului vest-european al lui Richard Nixon la cîteva săptămîni după instalarea sa — fapt neobișnuit în prima istorică a practicii americane — este menit să pună capăt semnelor de întrebare despre opțiunile politice americane. „Această călătorie — declara șeful celei de a doua Administrații republicane postbelice — este doar un prim pas spre realizarea unui scop pe care-l consider de multă vreme vital pentru viitorul păcii, Statelor Unite și al lumii. Aceasta este întărirea și revitalizarea comunității americano-europene”. Deci nici un echivoc în obiectivele pe termen lung: consolidarea raporturilor cu Europa occidentală. Sau în limbajul observatorilor: Statele Unite își întorc fața spre aliații lor atlantici.

Și totuși această mișcare de saș — prima făcută de noul

al acestuia, deoarece Nixon avea formulate vederile sale încă înainte. La Bonn, la sediul Societății germane pentru politica externă, mi s-a atras atenția asupra unui interesant (și destul de puțin cunoscut articol) publicat de Nixon în exclusivitate în revista „Europa Archiv” (nr. 22 din 25 noiembrie 1968). Titlul german al articolului este „Die Atlantische Allianz als Bindeglied zwischen den Vereinigten Staaten und Europa” (Alianța atlantică cainel de legătură între S.U.A. și Europa).

Care sînt ideile expuse? În primul rînd prioritatea europeană pe care, susține Nixon, trebuie s-o îmbrace politica administrației sale. El spune: „Pentru Statele Unite pe primul plan s-a situat scena asiatică, unii parteneri europeni sînt preocupați de propriile lor probleme...”. Nixon enunța în mod direct „legăturile istorice și de rudenie” între Statele Unite și Europa și elementele adăugate după al doilea război mondial. Este — dacă examinăm cu atenție textul conferinței de presă din 6 februarie — ceea ce chiar

geph Kraft, numea aceasta „o diplomație totală”, deci un echilibru al priorităților. De aceea, opțiunea spre Europa cum este ea numită pare mai curînd o atenție acordată în mod egal Europei occidentale spre deosebire de desconsiderarea recitivă în raport cu politica în Asia. Iată pînă la James Reston în această privință: „Prioritățile lui Nixon au fost indicate de el însuși: el încearcă să dirijeze politica americană spre o viziune globală — în locul unei viziuni limitate la problema vietnameză...”.

Cuvintele lui Nixon au fost înțelese în Europa occidentală, încă din momentele trecerii puterii la democrați republicani. Ideea a fost exprimată de numeroși observatori politici, cu multă răspundere și experiență. Fiește, cu toate rezervele de rigoare. André Fontaine, cunoscutul editoriatist francez, scria nu de mult în „Le Monde” că este greu de imaginat o renunțare imediată de cîntă Statele Unite, la angajamentele contractate. Dar procesul ca atare, reevaluarea în sine, este

STATELE UNITE — OPTIUNI

președinte — nu reprezintă în întreaga ei accepțiune o bombă diplomatică și nici măcar un secret bine păstrat. Numeroși oameni politici sau ziaristi din majoritatea capitalelor ce figurează în itinerariul președintelui Nixon, mi-au declarat acum o lună că se așteaptă la această turură în politica Statelor Unite. Este vorba într-un fel de unica modalitate de a încerca depășirea fazei critice parcursă de diplomația americană sau mai precis de a o motiva.

Mai presus de toate, această nouă politică a fost într-un fel anunțată de o întreagă serie de momente ale activității echipei Nixon. Să amintim, de pildă, turneul din septembrie al guvernatorului Scranton care din însărcinarea actualului președinte a efectuat o călătorie de informare în majoritatea țărilor vest-europene și a înlănit principalele oficialități în convorbiri de explorare.

Să amintim apoi acele articole reprezentînd baza teoretică a „întoarcerii spre Europa”. Mulți consideră că Henry Kissinger în cunoscutul său articol din „Foreign Affairs” (articol aflat sub tipar înainte de a fi numit consilier al noului președinte) reprezintă momentul de impuls. În realitate, prin acest articol Kissinger s-a înlănit cu Nixon pe terenul de concepții

noul președinte numește „filozofia în ce privește accentul care trebuie pus pe diferitele regiuni ale lumii”.

Găsim, bineînțeles, generalizată această concepție în limbajul elocvent al doctorului Henry Kissinger. Este vorba de revizuirea — folosim terminologia utilizată în sociologia politică americană — pluralismului angajării americane. Cu alte cuvinte menținîndu-și actualul sistem de desfășurare și angajare a forțelor și intereselor (recurgînd din nou la vocabularul politic american) S.U.A. nu-și pot propune nici măcar „în mod filozofic” (Kissinger) o revitalizare a relațiilor Europa occidentală — Statele Unite. Consilierul prezidențial spune: „Dacă S.U.A. vor rămîne patronul fiecărei regiuni ne-comuniste, ele își vor epuiza curînd resursele psihologice. Nici o țară nu poate acționa simultan în orice regiune a lumii și în orice moment cu înțelepciune”, leagă un mod elegant, de a sugera necesitatea unei reconsiderări a angajării în Asia după eșecul răsunător al politicii vietnameze.

Viziunea noului Administrații pare mai curînd aceea a unei politici globale, respectiv o angajare pe toată suprafața. Unul dintre comentatorii de la „International Herald Tribune”, Jo-

loută în considerare. André Fontaine își mărturisea la Paris, într-o lungă convorbire, că este conștient de eventualitatea unei mișcări de deschidere față de Europa occidentală în politica americană.

Am auzit același lucru și în partea unor oficialități. Le-ști cita, de pildă, pe dl. Konrad Ahlers, purtătorul de cuvînt al guvernului federal care îmi spunea: „Guvernul R.F.G. crede că noua Administrație, dacă va putea scăpa de Vietnam, va putea să-și întărească pozițiile în Europa”.

Iată deci o condiție esențială! Războiul din Vietnam nu numai că a angajat Statele Unite într-o politică ce nu putea fi urmată de aliații săi vest-europeni, dar a adîncit sensibili disensiunile din N.A.T.O. De aceea există convingerea larg răspîndită că menținerea actualului curs în problema vietnameză — o tergiversare diplomatică și o continuarea a conflictului — nu poate avea drept consecință noi punți pentru Statele Unite în Europa occidentală. Declarațiile președintelui american că intenționează să retragă ultimul soldat din Vietnamul de sud, se bucură de audiență, dar fîrește foarte de parcurs spațiu — unei ramane lung — de la intenții la fapte.

SERGIU VERONA

Nixon propune o reformă electorală

Președintele Richard Nixon a recomandat joi Congresului ca încă înainte de alegerile prezidențiale din 1972 să înlănuțască o reformă electorală limitată care să prevadă, în principal, un al doilea tur de scrutin în situația în care nici un candidat nu reușește să obțină majoritatea în primul tur de scrutin prin votul popular.

Potrivit recomandărilor prezidențiale, candidatul ce va obține majoritatea simplă în cel de-al doilea tur de scrutin va fi declarat învingător. Președintele Nixon are, de asemenea, în vedere ca procentul de 40 la sută din sufragiile electorilor să fie suficient pentru a declara pe cîștigătorul alegerilor. Acest amendament ar urma să înlănuțiască prevederile conform cărora, un candidat trebuie să înlănuțiască majoritatea absolută pentru a putea fi declarat învingător.

În mesajul adresat Camerei Reprezentanților, președintele a declarat că o reformă completă a actualului sistem electoral din S.U.A. nu ar obține aprobarea Congresului și, fără îndoială, că nu ar fi ratificată

nici de trei sferturi din numărul statelor pentru a îndeplini condițiile cerute de constituție.

BONN: Propunerea liber-democrată

BONN 21 (Agerpres). — Vicepreședintele Partidului liber-democrat din R. F. a Germaniei, Hans Diederich Genscher, a propus guvernului și partidelor coaliției guvernamentale să procedeze înlănuțiască la o reexaminare a problemei locului unde ar urma să se desfășoare sedința Bundestagului consacrată alegerilor noului președinte al statului. El l-a invitat pe cancelarul Kiesinger să sfătuiască pe președintele Bundestagului să renunțe la țînerea sedinței în Berlinul occidental.

Se anunță că grupul parlamentar al Partidului social-democrat a făcut cunoscut că ar participa la o discuție cu președintele celui propus de vicepreședintele Partidului liber-democrat, dacă cancelarul sau președintele Bundestagului ar înscrie-o pe ordinea de zi.

Un purtător de cuvînt al cancelariei a respins această cerere a liber-democraților, declarînd: „Poziția guvernului federal în această problemă a fost clar exprimată”.

Sophia Loren cu fiul ei, Carlo Ponti-junior